

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2015. április

**MISSZIÓ
A JELENKORI
TÁRSADALOMBAN**

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

12

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Van Gogh titkos szenvedélye

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Nyugvóra tért

8 Alapcikk

Norel Iacob

Megölte a posztmodernizmus a missziót?

12 Misszió

Romániában hirdették az Evangélium!

18

18 Misszió

Violeta Pițurlea

Matandani – egy valóra vált álom

20 Lelki élet

Ferencz-Zorgel József Attila

Mi Isten megoldása az advent nép felébresztésére?

21 Adventista Teológiai Intézet

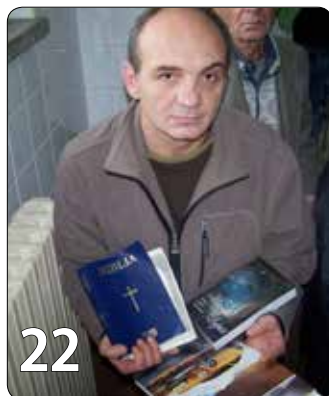
Emanuel Sălăgean

Az Adventista Teológiai Intézet Napjai

22 ASUP

Timotei Bilbîie

Uram, ez pedig mint léssen?

22

24 Egészség

Emil Rădulescu

Táplálkozással kapcsolatos meglepetések

26 Ellen White centenárium

Florin Lăiu

Ellen G. White – a Gondviselés eszköze az Adventista Egyház történetében (2)

30 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

„Ne ölj!” – a Parancsolat és a parancsolatok...

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

Posztmodernizmus, üdvözlünk!

26

„Nem lehet nagyobb kárt okozni Isten jelenlegi munkájában, mint ha megengedjük, hogy a fanatizmus szelleme beférkőzzön gyülekezeteinkbe furcsa gyakorlatok kíséretében, melyekről azt állítják, hogy Isten Lelkének munkái lennének.”

„A fanatizmus borzasztó hullámai jönnek. Isten azonban kimenti azokat, akik komolyan keresik az Urat és odaszentelődnek az Ő szolgálatába.”

(Válogatott bizonyágtételek, 2. kötet, 42, 47. old)

2015. április. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea, Fordította Papp Andrea, Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Van Gogh titkos szenvedélye

„Mivel a te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.”

(Zsolt 69:10)

A hányszor a holland Vincent van Gogh nevét halljuk, megállunk a művészetek világában elismert festményeinek képénél. Azonban Vincent van Gogh, az expresszionizmus kiemelkedő képviselője, nem volt mindig festő. Sokan nem tudják róla, hogy életrajzában más is szerepel, amiről igen keveset beszélnek. Akkor hát, mi is lenne titkos szenvedélye?

Vincent van Gogh protestáns lelkészcsaládban született. Kisgyerek kora óta az Evangélium útján vágyott járni, misszionárius lelkésznek készült. Annak ellenére, hogy láthatóan tehetősége volt a rajzhoz és a festészethez, megvalósítható álma mégis az volt, hogy lelkész legyen a szegények és az elhanyagoltak között. Ennek érdekében tanult és készült. Az „ART” könyvkiadó jóvoltából román nyelven is rendelkezünk Vincent van Gogh, testvérével Theoval folytatott levelezésének első kötetével, mely 2008-ban jelent meg „Kedves Theo” címmel. Ebből ismerjük magas színvonalú lelki céljait és az Istenben való gazdagodás utáni folyamatos vágyakozását. Felfedezzük a tisztaság és az igazság utáni olthatatlan szomját. Íme, mit írt testvérenek, Theonak:

„Mindenhon, minden körülmények között, Jézus legyen jelen gondolataidban. Íme, egy valóban csodálatos dolog... Nem mondhatom el, milyen szükségem van a Bibliára... Mindennap olvasom. Azonban teljes szívből szeretném, ha egészen el tudnám raktározni elmémbe, hogy szavainak fényében lássam az életet... Meggyőződésem, hogy ez a hatalmas szomjúság, amelyet Iránta érzek, hamarosan csitulni fog... Ne veszítsük el bátorságunkat, ne hagyjuk abba a szelíd-ség, az alázatosság és a türelem keresését. Nem kell rosszul érezned magad, mert más vagy, mint a többiek. Éljd velük együtt az életed és gondosan tégy különbséget a jó és a rossz között.” (Dordrecht, 1877. március 16.)

1876-ban kezdett el misszionáriusként szolgálni egy szegény bányatelepen, Borinage-ban. Mélyen kötődött a szegény, lelkileg is szenvedő emberekhez. Amikor látta maga körül azt a sok szenny, a folyamatos betegséget, az élelem, az ivóvíz és a ruházat hiányát, kétségbeesetten szenvedett. Megértette, hogy azoknak az em-

bereknek valóban szükségük van Krisztusra. Folyamatosan magánál tartotta Bibliáját és Thomas Kempis „Krisztus utánzása” című könyvét. Azon fáradozott, hogy utánozza Jézust híveivel való kapcsolatában, nagyon közvetlenül és tárgyira szólóan. Küzdött a bányászok nehézségeivel, saját javait az ő megsegítésükre használta és ajánlotta fel. Bekapcsolódott mindenféle jótékonyági tevékenységbe, még akkor is, amikor ezek messze felülmúlták erejét. Egy számos áldozatot követelő bányabaleset alkalmával ruháiból, ingeiből hasított kötéseket a munkások sebeinek bekötözésére. Ezzel és az ehhez hasonló cselekedetekkel sok lelket nyert meg Jézusnak. A bányászok ragaszkodtak a fiatal misszionáriushoz.

Azonban Vincent radikális felfogása, az emberekkel való lelki foglalkozás iránti teljes odaadása, Jézus utánzása, zavarta és elégedetlenné tette a misszionárius társaság vezetőségét. Tülbuzgóság és a gyakorlati kálvinizmusra való hajlandóság vádjával elbocsátották. Egyik levelében így írt erről: „Az utóbbi tizenöt nap alatt a magasrangú lelkészek tudomásomra hozták... hogy méltóságon aluli számomra túlságosan családiasnak mutatkozni a társadalmi ranglétrán alattam állókkal szemben...”

Van Gogh megértette, hogy az embernek nemcsak prédikációra, hanem egy kinyújtott kézre is szüksége van. A szó és a tett egymással kéz a kézben kell haladjon. Vajon hányan gondolkodunk ma hasonlóképpen? Semmi nem kell átvegye a szenvedélyes odaadás helyét. Bármi legyen is ennek a gondolatnak az ára, azt meg kell fizetni. Mi lehet szebb annál, mint ha alázatos, de mégis lelkileg lelkes tanítványok maradunk? Ne engedjük meg, hogy a teológiai, társadalmi, kulturális, politikai nehézségek vagy a vallási véleménykülönbségek elvonják figyelmünket Isten, Jézus Krisztusban kinyilatkoztatott szeretetének terjesztésétől és Isten Törvényének tekintélyétől, amely a lét alapja. A jelenkori misszióknak szüksége van a Szentírásba és Jézus példájába horgonyozni. Szenvédélyesen odaadó gyülekezetekre van szükség, melyek hordozzák a teljes Evangéliumot és elviszik azt az egész világra. ■

„Az irgalmas samaritánus”, Vincent van Gogh 1890-ben készített festménye, mely ma a Kröller-Müller Múzeumban látható.

Virgiliu Peicu, a Curierul Adventist főszerkesztője

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Látogassák meg a www.ellenwhite.ro honlapot.

Az Unió, Prófétaság Lelke Osztálya nemrég külön honlapot szentelt Ellen G. White műveinek. Akik szeretnék közelebről megismerni ennek az ihletett írónak az életét és munkásságát, mostantól kezdve a világhálón is található hivatalos és hiteles román nyelvű adatokat ezzel kapcsolatban, valamint a mélyebb kutatáshoz és tanulmányozáshoz szükséges megfelelő forrásanyagot is.

A www.ellenwhite.ro honlap részletes leírással szolgál Ellen White életéről és munkásságáról. A képgalériában róla és a kor más nemes személyiségeiről találunk fotókat. A Forrásanyag címszó alatt a látogató különböző cikkeket olvashat vagy tölthet le Ellen White életrajzáról vagy műveiről. Ugyanakkor a Könyvek alcím, letölthető PDF formátumban tartalmazza a szerző legismertebb műveit. Ugyancsak a Forrásanyag címszó alatt PowerPoint bemutatókat is találunk a Prófétaság Lelke témájában. Az érdeklődők a Gyakori kérdések kategóriában magyarázatra lelnek

a szerző életével kapcsolatos kérdések tekintetében. Az Egyháztörténet címszó még munkálatok alatt van, de nemsokára pontos információkat nyújt a romániai és a világszéles Hetednap Adventista Egyház történetéről. Itt hozzáférhetővé válnak a legismertebb és legkiemelkedőbb adventista pionírok életrajzi adatai, valamint az Adventista Egyház kezdeteit bemutató fényképek.

A honlapon kapcsolati adatokat is feltüntettünk hivatalos adventista oldalak felé, melyek szintén Ellen White-tal és írásaival kapcsolatos adatokat közölnek. Ezek közül megemlíthetjük a www.egw writings.org honlapot, melyen Ellen White összes művéhez hozzáférés nyílik, több nyelven, köztük román nyelven is, keresési lehetőséggel együtt. A most induló www.ellenwhite.ro honlap elegendő adatot és anyagot szolgáltat ahhoz, hogy az olvasó lefektethesse magában az Ellen G. White személyé-

vel és tevékenységével kapcsolatos ismeretek alapját. Idővel minden alcímet és kategóriát fokozatosan új forrásanyaggal, képekkel és PowerPoint bemutatókkal bővítünk és gazdagítunk.

2015-ben emlékezünk Ellen G. White halálának századik évfordulójára. Ennek a honlapnak az elkészítése, valamint az Adventszemlében megjelent cikkek és különböző eseménysorozatok által a romániai Hetednap Adventista Egyház csatlakozik a világszéles egyház ezen értékek továbbításáért tett erőfeszítéseihöz.

Ellen G. White (1827–1915), a Hetednap Adventista Egyház társalapítója odaadó hitéletet élt és gyakorolta a profétaság bibliai ajándékát. Halálakor mintegy 100.000 oldalnyi kéziratot hagyott hátra a nevelés, a családi élet, az egészség és a lelkiesség kérdéskörében. További információkért látogassák meg a www.ellenwhite.ro honlapot.

Kimagasló eseménysorozat a Iași-i AMiCUS szervezésében

A Iași-i AMiCUS diákszövetség szervezésében megrendezésre kerülő New Start (Új Kezdet – a ford. megjegyz.) program keretén belül több száz ingyenes orvosi analízist végeztek mintegy 70 önkéntes diák részvételével. Az eseményre 2015. március 9–12 között került sor. Ennek célja az egészséges életmód elveinek megismertetése a lakossággal, különösen a diákokkal. A terv végrehajtása hétfőn reggel 9 órakor vette kezdetét egy sorozat orvosi vizsgálattal: a szervezet zsírtartalmának felmérése, vérnyomásmérés, Harvard Step teszt, peak-flow-mérés, pulzusmérés, szív-életkor felmérés, derék-bőség-mérés, súlymérés. Ugyanakkor a szervezők egy masszázsfotelt is az érdeklődők rendelkezésére bocsátottak. Az egészség-expo minden napjának végén, 19 órai kezdettel szemináriumso-

rozatot tartottak »Tartsd észben!« címmel. Ennek keretén belül egészségügyi szakemberek tartottak előadásokat az ország különböző vidékeiről: prof. univ. Irina Draga Căruntu, prof. univ. dr. Ioana Grigoraș, asist. pr. Corneliu Săndulache, prof. univ. dr. Florin Mitu, prof. univ. dr. Dănuț Costin valamint Norel Iacob, az *Idők jelei* főszerkesztője. A bemutatásokon átlagosan 300

diák vett részt. A diákok által szervezett New Start Orvosi Kongresszus egy kóstolóval egybekötött egészséges ételbemutatót is tartalmazott. A terv nagy sikernek örvendett, tekintetbe véve a diákok részéről érkezett pozitív visszajelzéseket, akik értékelték a rendezvényt és szeretnék, ha további szemináriumokra is sor kerülne, különböző témakörökben, különleges meghívottakkal. Ugyancsak ez év, április 1–3 között kerül sor egy hasonló eseménysorozat megrendezésére, az „Al. I. Cuza” Egyetem szervezésében az előző eseménysorozaton feliratkozott önkéntesek hozzájárulásával. A tervezettel kapcsolatos további információkért keressék fel a <https://www.facebook.com/NewStartIasi> címet vagy vegyék fel a kapcsolatot közvetlenül a szervezőkkel.

Programvezető: Cristina Danca

■ VILÁGEGYHÁZ

Az Adventista egyház hivatalos álláspontja a védőoltásokkal kapcsolatban

A Hetednap Adventista Egyház hivatalosan is állást foglalt a védőoltásokkal kapcsolatban: „Az Adventista Egyház különösen kiemeli az egészség és a testi jólét fontosságát. Az egészségre fektetett hangsúly alapja a bibliai ki nyilatkoztatás, Ellen G. White ihletett írásai és a tudományos kutatások eredményei. Következésképpen bátorítjuk a védőoltások felelősségteljes alkalmazását. Nem létezik semmiféle vallásos

ok arra, hogy tagjaink visszautasítsák a védő- és megelőző oltási programokban való részvételt, az oltások bevétele. Nagyra értékeljük a lakosság egészségét és biztonságát, amely a »kollektív immunizálást« is magában foglalja.”

„Ugyanakkor nem vagyunk az egyháztagok lelkiismeretének képviselői és elfogadjuk az egyéni döntéseket. Ezt mindenki személyesen hozza meg és határozza el. Ha valaki úgy dönt, hogy visszautasítja a védőoltások bevétele, ezt nem kell a Hetednap Adventista Egyház hitalapelveként tekinteni.”

Andrew McChesney/ Adventist Review

100 nap ima.....

A Hetednap Adventista Egyház tagjai az egész világon nemsokára elkezdnek egy imaprogramot a Szentlélek kiáradásáért a Generál Konferencia közgyűlésén. Ez a felhívás része a Jézus eljövételére való lelki felkészülésnek és ébredésnek. A „100 nap ima” program március 25-én vette kezdetét és célja annak a tervnek a beteljesítése, melyről Ellen G. White azt mondta, hogy Isten nem tudta azt megvalósítani egyházáért az 1901-es Battle Creek-i (Michigan) Generál Konferencia ülésének keretén belül. Isten egy mély lelki ébredést tervezett, amely megváltoztatja az alázatosság és bűnvallomás által megbékélt résztvevők életét, mondta Ellen White a „Mi lehetett volna” néven ismert látomása után (*Bizonyságtételek*, 8. kötet, 100. old.). Azonban a megkövült szívvel érkező résztvevők megakadályozták az Isten által óhajtott egység megvalósulását. „Mély csalódással ugyan, de megértette, hogy az Úr visszajöhetett volna ezen hívők életében, azonban népe nem úgy válaszolt a Szentlélek hívására, ahogyan kellett volna” – jelen-

tették ki a Lelkészsövetség egyik nyilatkozatában a Generál Konferencia keretén belül. A „100 nap ima” arra bátorítja az adventista hívőket, hogy naponta töltsenek pár percet a Szentlélek kiáradásáért, az egyház vezetőségéért, a meghozandó döntésekért való imában, ugyanakkor kérjék Isten áldását és vezetését az ötévente megrendezésre kerülő Generál Konferencia közgyűlésének munkálataiért. A „100 nap ima” július 11-én zárul, a Texas, San Antonio-i gyűlés végén. A hívők feliratkozhatnak a www.100DaysofPrayer.org honlapra, hogy március 25-től kezdődően naponta kapjanak egy e-mailt gyakorlati odaszentelődési üzenetekkel, az egyház vezetőinek névsorával, akikért imádkozunk és a munkálatok előkészítésében felmerülő szükségle-

tekket, melyeket szintén említünk meg imáinkban. A résztvevők egyéni vagy gyülekezeti közösségként, kiscsoportként vagy iskolai közösségként is feliratkozhatnak. Jerry Page a Lelkészsövetség titkára kijelentette, hogy imádkozik a Szentlélek kitöltéséért a Generál Konferencia alkalmával, amely hasonló legyen a felházi tapasztalathoz. „Tudjuk, hogy rendkívül fontos döntéseket kell meghoznunk és különböző véleményekkel kell szembeszelnünk. Imádkozunk, hogy ezek a létfontosságú találkozások olyan alkalmakká váljanak, amikor Isten betérhessen az egyének szívébe és az Apostolok Cselekedeteiben leírt történethez hasonlóan gyűjtsen ott lánggra egy szenvedélyt az Évangélium hirdetésére” – mondta Jerry Page.

Az egyházi vezetők legnagyobb reménye a 2015-ös közgyűléssel kapcsolatban az, hogy nem ismétlődik meg az 1901-es tapasztalat és Jézus nemsokára visszatér.

Andrew McChesney/ Adventist Review

■ KÖZLEMÉNYEK

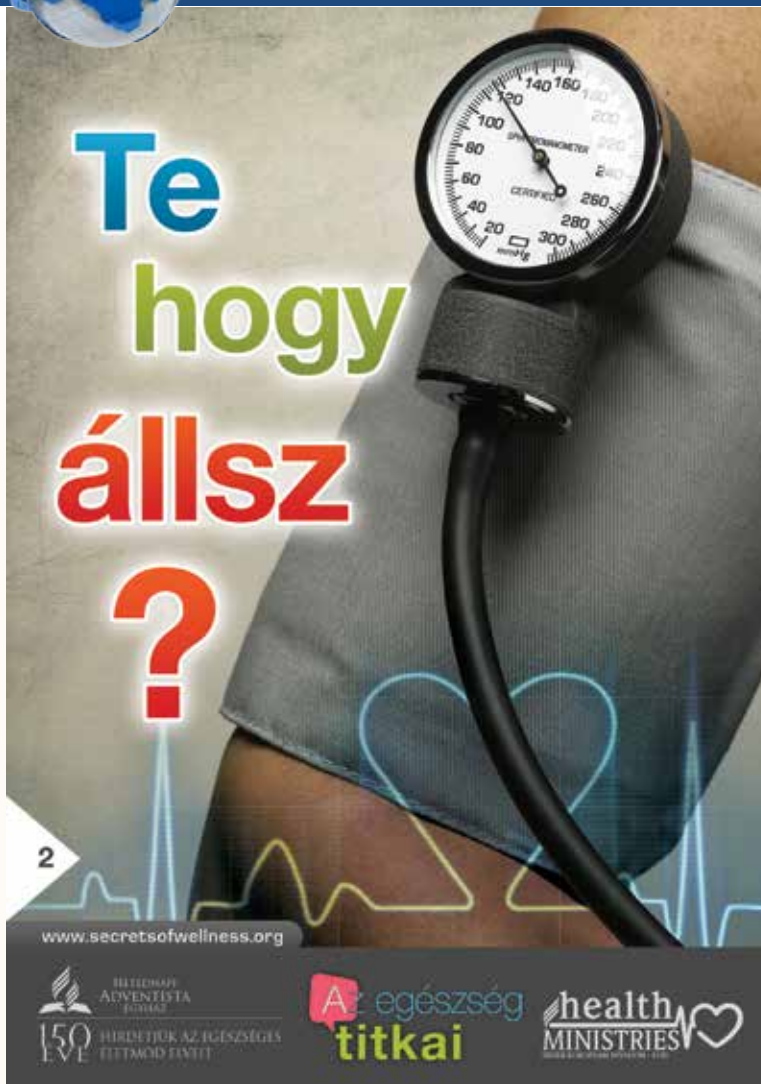
Az AFDMC tagok találkozója.....

A lelkiismereti okokból elítéltek szervezetének (AFDMC) tagjait várják 2015. május 23-án a XXVI. AFDMC találkozóra, a Targu Jiu-i Hetednap

Adventista Gyülekezetbe (Mărășești utca 5. szám, az állomástól kb. 1 km-re, Petroșani irányába.)

További információkért hívjanak

a 0744-513124 telefonszámon vagy írjanak nekünk a fostidetinutiazs@gmail.com címre.

Az elhízás, a cukorbetegség, valamint a szív- és érrendszeri betegségek szinte járványszerűen terjednek. A nemzetközi közegészségügyi szervezet adatai szerint a világon évente legkevesebb 2,8 millió ember hal meg a túlsúly vagy az elhízás következtében. Az elhízásnak számos egészségre káros következménye van, mivel növeli a cukorbetegség, a szívbetegségek és bizonyos fajta daganatos megbetegedések kockázatát. A túlsúly mellett a cukorbetegség megjelenését az egészségtelen étrend és a mozgás hiánya is elősegíti. Mi magunk is kiszámíthatjuk, hogy túlsúlyosak vagy esetleg elhíztunk vagyunk, a TTI (testtömeg index) alapján. A képlet a következő: **TTI = (testtömeg kg-ban)/(magasság méterben)²**. Amennyiben testtömeg indexünk magasabb, mint 25, az túlsúlyt, a 30-nál magasabb érték pedig elhízást jelent. Mennyi a testtömeg indexed? Túlsúlyos vagy? Esetleg elhíztok?

Megvédehetjük önmagunkat és gyermekeinket az elhízástól, a cukorbetegségtől és a szívbetegségektől, ha egészséges, természetes vegetáriánus étrendre térünk, ha naponta végzünk testmozgást és megfelelően alszunk. Hogyan javíthatunk még többet életformánkon? A tanulmányok szerint életformánkon javít a pozitív kapcsolatok kialakításának öröme, a megbocsátó lelkület és az Istenbe vetett hit. „Soha nem változtatod meg az életed, ha nem változtatod mindennapjaidon. Sikered titka a naponként gyakorolt szokásokban rejlik!” – mondta John C. Maxwell. Mi lenne, ha már most elkezdenél változtatni mindennapi szokásaidon? Meg tudod tenni. A haladás titka az első lépés megtétele.

Dr. Hana Kahleova
endokrinológus és kutató

■ NYUGVÓRA TÉRT

Ilie és Cecilia Penca.....

Ilie Penca lelkész (1926. feb. 02. – 2015. feb. 26.) és felesége Cecilia Penca (1940. feb. 03. – 2015. jan. 26.)

Ilie Penca majdnem 50 évig volt az Evangélium lelképásztora. 1956-ban végzte a Szemináriumot, majd ezt követően Reșița Drobeta-Turnu Severinben, Târgu Jiuban és Craiovan szolgált lelkészként. A kommunista katonai hatóságok négy év börtönbüntetésre ítélték a parancsok megtagadása miatt, melyből 1 év és 4 hónapot töltött le más adventista fiatalok társaságában, akik inkább választották a szabadságvesztést, mint hitalapelveik megtagadását.

1959-ben kötött házasságot Cecilia Toaderral. Az elmúlt 13 évben gyermekeikkel és unokáikkal együtt Bukarestben éltek. Azonban legkedveltebb helyeik mindig a Duna mellett elterülő Turnu Severin és a Jiu folyó partján fekvő Târgu Jiu voltak. Drobeta-Turnu Severinben a Mehedinți-i körzetben és Gorj egy részében 1959–1974 között szolgáltak. Saját vallomásuk szerint Severin „a Paradicsom előíze” volt számukra, egy álombeli Ada Kaleh, kedves

barátaik körében. 1974-ben költöztek Târgu Jiu-ba. Ezzel új korszak kezdődött evangéliumi szolgálatukban: 1974–1999 között, 25 évig szolgáltak ugyanazon a helyen, az akkori időben ez volt Romániában

a leghosszabb egy helyen eltöltött lelkesi szolgálati idő. Itt született meg fiuk, Dragoș, 1976-ban.

Az orvosok soha nem fedezték fel annak a betegségnek az okát, amelyben Cecilia nagymama, ahogy mi neveztük őt, elhunyt, azonban a legtöbb esetben

a vizsgálatok nem mutatják ki az Úr hívását. Mintha érezték volna az elválast, fiuk kérte, hogy imádkozzanak együtt vele. Ima előtt a nagymama így szólt: „Ne imádkozzatok értem, mert Istennek terve van velem, és ha imádkoztok értem, lehet, hogy visszafordítjátok Őt útvjáról.” Felesége halála után három nappal, érezve, hogy nemsokára ő is bevégzi földi futását, Penca bácsi

végrendeletet írt. Az anyagi rendelkezések mellett papírra vetette, hogy a házba, ahol feleségével lakott, ingyen költözzön be a Munténiai Egyházterület egy lelkészcsaládja. Íme, a végrendelet utolsó része: „Mint az Evangélium pásztorja, aki szerettem családomat, arra kérem fiam, menyem és unokáimat, hogy maradjanak hűségesek, hívők és várják Jézus közeli visszajö-

vetelét. Ne veszítsétek el a reményt! Ő megvált minket és visszajön, hogy hazavigyen, ahol mindannyian együtt leszünk és ahol nem lesz több betegség vagy halál.” Cecilia és Ilie Penca jó emberek voltak, szerették Istent, családjukat, barátaikat és egész életükben az Úrnak szolgáltak. Józsuéhoz hasonlóan egy gondolat vezette őket: „Én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk!”

Benone Burtescu – az emlékezés csendjéből.....

Benone Burtescu 1940 január 15-én született a Dâmbovița megyei Șuța Seacă helységben, a család hetedik gyermekéül Gicu, Mioara, Daniel, Genica, Leonte és Ilie után. Kiseb testvérei is születtek, Mieluş és Petrică. Házuk udvarán állt, már több mint 90 éve a helység adventista gyülekezete. Isten kilenc gyermekkel áldotta meg ezt a családot. A szülők istenfélelemben és az Úr háza iránti tiszteletben nevelték gyermekeiket. Ők voltak a falu legismertebb és legtöbbször értékelt családja. Stanca anya pedig egy adott pillanatban az árván maradt szomszéd gyermekek nevelését is átvállalta. Benone tiszteletet hozott családjára. Nagyapjától örökölte képességeit, akit, tanult ember lévén a falu bölcsének tekintettek és akit ő már kisgyermekként gyakran meglátogatott. Hallgatta tapasztalatait, tanácsait, minden alkalmat megragadott, hogy elsjátítsa a helyes beszéd és kiejtés szabályait. Már kiskorában megmutatkozott művészi tehetsége. Abban a kiváltságban volt részem, hogy a tizenharmadik szombati gyermekünnepélyen szavallhattam a kicsikhez intézett első verseinek egyikét és segítettem édesanyjának, aki gyermektanító volt, hogy összeállítson egy tavaszi programot, amely mindig az emlékezetemben maradt. Akkor minden gyermek egy pántot viselt a mellkasán, amelyre a vers szövegéhez illő színeket választottunk. Ezzel még színesebb és örömtelibb lett a tavaszi ünnepély. A rajzolás volt Benone másik tehetsége. Figyelemreméltó kéz-

ügyességével minden munkát szorgalmasan elvégzett, a mezői munkákban is segédkezett. Amikor a holdfénynél kukoricát hántottak, emlékeket meséltek, verseket mondtak, énekeltek és történeteket idéztek fel. Benone már gyermekkorában megtanult szeretni és őt is szeret-

ték. Isten szeretetének szépsége magával ragadta, ezért amikor színekbe öntötte teremtett világának csodáit, minden virágnak illatot és színt kölcsönzött, írásaiban nem feledkezett meg a kecses hóvirágról, a szülőhelyének erdeit őrző magas jejenyéről vagy fűzfáról. Próbában is remekelt, de leginkább versben, szavai szépségével, a rímek csodálatos összhangjában adta vissza Benone Burtescu a Megváltó szeretetét, szenvedését. A Bellu gyülekezetben Gabi Vasilescu testvérrel együttműködve feledhetetlen ünnepélyeket szerveztek. Elkezdte lefektetni az adventista versírás alapjait, a Grant gyülekezetben pedig Costel Tolici karvezetővel együtt színt és tartalmat adott a zenei műveknek. Csodálatosan szép programokat írtak különböző témakörökben, melyeket az ország számos gyülekezetében előadtak. A szavallóesteket a Cantata Domini énekegyüttes kísérte Tili Manea szólistával az élen, valamint a Redutabili férfi-kvartett Nicoleta Stoichiță alt-szólóival. Benone Burtescut a munkahelyén, az Egészségügyi Közhivatalban is nagyra értékelték, ahol egy szakfolyóirat kiadásához is hozzájárult írásaival. Benone rendkívüli érzékenysége, advent meggyőződésének mélysége és

szenvédélye megmarad emlékezetünkben. Énekeskönyvét nagyra értékelik, akik tudnak énekelni, vagy éneket hallgatni. Versesköteteiből árad Isten szeretetének szépsége, a kereszttáldozat nagyságának magasztalása. A „Toată casa mea” („Én és az én házam” – a ford. megjegyz.) című verse a költő érzéseit fejezi ki, mindazt, amit egy szülő családja iránt érez. Ehhez az imához semmit nem kell már hozzátenni. Felesége, Lucica mindig mellette állt és támogatta, megértette, megadta számára a szükséges lelki békét és nyugalmat. Szeretett gyermekük, Dan, mindenben segítsége és támasza szüleinek. Szerette és értékelt édesapját, tökéletesen megértette lelké rezdüléseit, mert tőle örökölte képességeit. Ő maga is mélyértelmű, csodálatos írásokat alkot. Meggyőződése, hogy tolla által továbbviszi az advent üzenetet. Annak ellenére, hogy Benone már nincs közöttünk, lelki öröksége belevésődött lelkünkbe. Földi vándorútján elfáradva, hosszú szenvedés után, az országtól távol hunyt el. Utoljára ezeket a szavakat intézte családjához: „Hamarosan találkozunk, Jézus jön!”

Szülei hetedik gyermekeként jött a világra és hetedikként is távozott Petrică, Mieluş, Mioara, Genica, Gicu és Ilie után. Az utóbbi kettő lelkészként szolgált az Evangéliumot. Benone az odaadó szeretet és a szerénység példaképeként marad emlékezetünkben, mint aki Jézussal élt. Segíts Urunk, hogy mindannyian találkozzunk majd a Te országodban, a versek és énekek országában.”

Rodica Vlad

Megölte a posztmodernizmus a missziót?

„Ha én lennék az ördög, minden energiámat arra használnám, hogy rábírom az egyházat az új nemzedékek terveinek és ötleteinek visszautasítására. (...) ...hogyan készítsen apró terveket. (...) ...csökkenteném az új technológiák felhasználásának fontosságát az egyház munkájának befejezése érdekében. (...) ...arra bátorítanám az egyházat, hogy semmit ne tegyen a társadalom nehezen megközelíthető rétegeiért” –
George Knight¹

Fél órával korábban érkeztem. Nem számítottam nagyszámú hallgatóságra. Azonban öt perc leforgása alatt mintegy 30 személy foglalta el helyét a Iași-i Orvosi Egyetem amfiteátrumában. Abban a pillanatban éreztem, hogy olyan jelenségnek leszek a tanúja, amelyet már nagyon régen nem tapasztaltam. 19:00 órára a terem zsúfolásig megtelt és a program szigorú pontossággal kezdődött el. A több mint 350 energikus, kíváncsi orvostanhallgató már megeremtetten a sikerhez szükséges hangulatot. A széksorok előtt egy kerek székes fiatal hölgy foglalt helyet. Az egyetlen mozgássérült orvostanhallgató a iași-i egyetemen. „Intelligens lány, nincsenek komplexusai és nem érzi megrövidítve magát” – súgta oda nekem az egyik szervező. Bianca jelenléte elismerő volt számomra és annak a bizonyítéka, hogy még többen eljöttek volna, ha még találtak volna szabad helyet. A másik bizonyítékot a Facebook-on találtam, ahol több mint 600 fiatal ígerte jelenlétét. A két, egyenként húsz perces szemináriumból álló program végén kétszer tizenöt percet kérdések feltevésére és megválaszolására szántunk, de több interaktív közjátékot is beiktattunk. Izgatottan és lelkesen figyeltem a felszabadult, elégedett fiatalok tömegét. Felkerestem a szervezőket, hogy megtudjam sikerük titkát.

Sokat imádkoztak. Sokat dolgoztak. Aprólékosan előkészítették a programot, nem vallásos, de közérdekű témát választottak, különleges meghívottakat szerveztek be és megpróbáltak meghatározóak lenni. „Ezt azonban a tavaly is megtettük és mégis csak 40 ember volt a teremben.” – nyilatkozta az egyik szervező. Mi változott az idén? Amikor elmondták a különbséget, rádöbentem, hogy én is tudtam a választ, de most tapasztaltam is. Valaki éppen bebizonyította nekem, hogy valóban ez a helyes válasz...

Vissza a hétköznapokba

A romániai Hetednapos Adventista Egyház taglétszáma az utóbbi években fokozatosan csökken. Számos missziós tervet dolgoztunk ki, azonban az emberek már nem annyira érdekeltek és az egyháztagok egy része elveszítette missziós bátorságát. Habár erről nem beszélünk nyíltan, érezzük, hogy kezdjük elveszíteni meghatározó jellegünket, időnként félünk, de nem tudjuk, mitől.

A megoldás azonban nem a pánik vagy az új tagok keresztelésére irányuló erőfeszítések megsokszorozása. A legjobb, ha megállunk egy pillanatra és átgondoljuk az Egyház missziós hatástalanságának okát.

Mi változott az elmúlt 20 évben?

A két évtizeddel ezelőtti viszonyokhoz képest, hatalmasat változott a világ és mi magunk is. Akik az 1989-es forradalom idején készült képanyagot vagy filmeket nézegetik, felismerik, hogy abban az időszakban Románia több mint 25 évvel volt lemaradva a jelenlegi állapotokhoz viszonyítva. A kommunista rendszer megállította órákat és egy olyan világban éltünk, ahol a változás komoly fenyegetést jelentett. Éppen ezért, most megpróbálunk felzárkózni, különösen az életszemlélet, a felfogás kérdéskörében.

Romániában jelenleg kétféle szemléletmód nyilvánul meg. Az ország lakosságának mintegy 30%-a 1989 után született. Ők, az 50 évnél fiatalabb nemzedékkel együtt, vagyis a lakosság 2/3-a, az új szemléletmódot jelképezik. Ezt a globalizáció, az elvilágiasodás és a posztmodernizmus formálja, valamint a televízió és a világháló befolyásolja.

Mi a posztmodernizmus?

A posztmodernizmus egy gondolati és viselkedésbeli képlet, amely elsősorban a mindent megmagyarázni próbáló mesék elvetését feltételezi, például a „Nagy Küzdelem” adventista felfogását. A posztmodern nézeteket vallók nem utasítják el az igazság létezését, de kétkednek abban, hogy létezik valaki, aki eljuthat a végső, objektív igazságig. Ez a nézet a lényeg folytonos keresésére ösztönzi őket. Annak ellenére, hogy hajlanak a vallás és a keresztény erkölcs elvetésére, mivel ezeket túlságosan szigorúnak tartják, ameddig a többiek nem állítják, hogy rendelkeznek az abszolút igazsággal, addig a posztmodernisták különösen türelmesek és nyitottak a társadalmi együttélésre és közreműködésre, valamint az új tapasztalatokra.

A félreértett kihívás

A kereszténység általában állítja, hogy rendelkezik az abszolút igazsággal. Az adventizmus különösképpen, mint a Szentírás buzgó tanulmányozásából és kutatásából született keresztény vallás, az abszolút igazságba vetett hit láncahegye. Ezért, minden keresztény között, az adventisták vannak a legnagyobb mértékben kiteve annak, hogy a posztmodernisták elutasítsák őket. Egy hagyományörző adventistát úgy értékelnek, mint aki becsületes és rendes, de merev és antiszociális.

Következésképpen, az adventisták egyfajta, egyre erősödő nyomást éreznek, hogy lemondjanak arról, ami különlegesnek, intoleránsnak vagy fundamentalistának tűnheti fel őket. Egyre több szó esik arról, hogy az adventizmusnak szüksége van kitörni a régi, konzervatív, fundamentalistának vélt formákból, hogy ne végezzék a társadalom peremén. Végül is, miért kellene azt állítanunk, hogy rendelkezünk az abszolút igazsággal? Ezzel senki nem rendelkezik. Nem kellene vajon hitvallásunkat olyan mértékben átalakítanunk, hogy azt a posztmodernisták is elfogadják? Ezzel elérkeztünk a tárgyalt kérdés legkényesebb pontjára.

Honnan származik meghatározottságunk?

A meghatározottság elvesztésének valós veszélyével szembenézve, a legnagyobb hiba az adventisták részéről az, hogy a gondokat az üzenetben, az Evangéliumban vélik felfedezni. „Miközben arra törekszünk, hogy »meghatározóvá tegyük az Evangéliumot«, lehetséges, hogy szem elől tévesztjük annak meghatározottságát. Az Evangélium nem válhat összefüggésvestté, ameddig élnek emberek, akiknek szükségük van arra, hogy a megváltás mennyei ajándékában leljenek békére.”¹

A pogányok apostola így írt a rómaiaknak: „Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliomát, mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először

meg görögnek.” (Róm 1:16). Tehát nem az Evangéliumnak kell meghatározónak lennie, hanem nekünk. Mi lemaradtunk, elszigetelődtünk, elfeledtük a Jézusban megtestesített Evangélium lelkületét: Ő elvegyült az emberek között és mindenkinek szükségletei függvényében szolgált. Jézust érdekelte az emberek sorsa, minden negatív megjegyzés ellenére leült enni a vámszedőkkel és a bűnösökkel (Mt 9:9-13, Mk 2:15-17). Ugyanez a személetmód indokolta Pál kijelentését is: „...a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg, a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá...” (I Kor 9:19-22). „Ezt pedig az evangéliumért mívelem...” (1Kor 9:23) – zárta mondanivalóját aláhúzva, hogy Ő nem alakította át az evangéliumot, hanem ő maga alkalmazkodott, hogy minél megfelelőbben szolgálja az evangéliumot.

Nekünk kell meghatározóvá válni. Az emberek intelligens beszélgetőpartnert, fíradhatatlan, de nem tolakodó bizalmas barátot kell találjanak bennünk. Nekünk nem oda kell befektetnünk pénzünket, ahol a legtöbb keresztység történik, hanem oda, ahol hosszútávon elnyerik az emberek tiszteletét, elismerését és barátságát.

Hány barátja lehet egy Egyháznak?

Határtalan. Napjainkban még egy gyülekezetnek vagy az egyház intézményeinek, egy folyóiratnak, egy honlapnak vagy egy televíziótársaságnak is elképzelhetetlen mennyiségű barátja lehet. Ez két évtizeddel ezelőtt teljes mértékben felfoghatatlan volt. A világháló megteremtette ezen makro-kapcsolatok kialakulásának és megerősödésének feltételeit. Az egyház és intézményei válaszolhatnak a posztmodernisták szükségleteire felhasználva az internetes kapcsolatokat és amennyiben üzenetünk kreatív és hasznos, az emberek barátaiknak is továbbítják azt.

Az interneten az egyháznak mondania kell valamit a posztmodernisták életének minden területével kapcsolatban.

Az adventizmus egy életforma, amely befolyásolja gondolkodásunkat és életszemléletünket. Egyedi életmódot gyakorolunk, és azok, akik valami mást keresnek, boldogan fedezik fel álláspontunkat az interneten.

Mégis, ha mondanivalónk kizárólagosan vallásos jellegű, a nagytöbbség elkerül bennünket, mivel nem érzik, hogy szükségük lenne erre. Azonban ha naprakész véleményeket, gyakorlati tanácsokat és motiváló üzeneteket nyújtunk nekik Isten Szavának összefüggésében, akkor csatlakoznak azok online közösségéhez, akik értékelik az általunk tett erőfeszítéseket és a felkínált minőséget. Elérkezik majd az a pillanat, amikor ez a bizalmi befektetés előnyössé teszi egy posztmodern nézeteket valló személy kapcsolatteremtését az Evangéliummal.

Egyedi alkalom a történelemben

A világháló legnagyobb lehetősége, hogy képes a jelen időben kapcsolatot teremteni azzal a közönséggel, akivel beszélgetni, kommunikálni szeretne, és amelyhez semmiféle más módon nem juthat el. Az egyház befolyási köre, amely a valós világban meglehetősen korlátolt, kiterjedtebbé válhat az interneten keresztül. Nagyon rövid időn belül hatalmasra duzzadhat. Ezzel a kiterjedt befolyási csoporttal folytatott mindenféle kommunikálási mód, amely hagyományos úton csak hatalmas költségek és erőfeszítések árán valósulhatna meg, sokkal csekélyebb összegért, kreatívan gyakorolhatóvá válik az internet által.

A barátságtól a döntésig

A legmegfelelőbb alkalom, amikor egy posztmodern nézeteket valló személynek beszélhetünk Isten gondjainkra adott válaszárol, lehet az a pillanat, amelyet ő választ, vagy az, amikor kapcsolatunk megfelelően bizalmassá és közelivé válik ahhoz, hogy olyan dolgokat megbeszéljünk, amelyeket nem fogad el és amelyekkel nem ért egyet. Ez évekig eltarthat. Azonban az idő nem lényeges, ha a baráti kapcsolat őszinte. A baráti kapcsolatba befektetett idő és energia már önmagában jutalom.

Ami a virtuális kapcsolatteremtést illeti, ha az egyház online kezdeményezései olyan dolgokat kínálnak fel az embereknek, ami érdekli és foglalkoztatja őket, valós előnyökkel, akkor a posztmodernisták hűséges barátaivá válnak ezeknek az online kezdeményezéseknek és nem zavarja őket, hogy az egyháznak mélyen vallásos kínálata is van. Amikor pedig kellőképpen megbizonyosodtak arról, hogy a vallás nem tesz kevésbé meghatározóvá, hanem ellenkezőleg, élénkebbé, boldogabbá és türelmesebbé, mint ahogyan ők a vallásos embereket elképzeltek, szükségét érzik majd, hogy megértésük vallásos gyakorlatunk megélésének gondolatmenetét.

Norel Iacob,
főszerkesztő,
Semnele timpului

Eredetiség, nem igazság

A posztmodern nézeteket valló személyek képesek fedezni Isten azon emberek barátságára és közössége által, akik folyamatosan és valóban bevonják Őt mindennapjaikba. Tehát, anélkül, hogy lemondana a jelenleg felkínált jóról, anélkül, hogy valamit is változtatna az Evangéliumon, az Egyház figyelembe kell vegye a hallgatóság összetételét. Egyénileg és közösségileg, mint az egyház tagjai, fel kell vállalnunk, hogy ma már nem elegendő bemutatni az igazságot, hanem időre, türelemre és odaadásra van szükség ahhoz, hogy bebizonyítsuk a posztmodern társadalomnak, hogy az igazság eredeti és érdemes kiélni. Ha felkínáljuk nekik ezt az alkalmat, akkor eljön majd az a pillanat, amikor ők is örömmel elfogadják egy keresztény könyvet és eleget tesznek a gyülekezeti eseményekre szóló meghívásoknak.

A posztmodernizmus és mi

Még mi, adventisták sem vagyunk hajlandóak bármit elhinni. Hogy elhiggyük például, hogy az egyház missziójának egy fontos részét más formában kell megszervezni, szeretnénk először egy bizonyítékot nyerni erre vonatkozóan. Az olyan események, mint amelyet az Amicus szervezett a Iași-i Orvosi Egyetem amfiteátrumában, ilyen bizonyítékul szolgálnak.

A „Tartsd észben!” esemény (2015. március 9–12. – Iași) ez évi sikerének egyszerű a magyarázata. Elsősorban, a szervezők megértették, hogy a posztmodern társadalom képviselői az interneten érhetőek el a legkönnyebben. Megalapozottan kigondolt és megvalósított online népszerűsítési kampányukat több ezer ember olvashatta. Másodsorban, az adventista diákok figyelembe vették, hogy a meghatározottság azt jelenti, hogy minőségi és mozgósító tartalmat ajánlunk, amelyre az emberek vágyanak és nem adunk okot a rejtett szándékoktól való félelemre. Minden tiszta és világos, nincsenek rejtett szándékok.

Ismerek néhányat az esemény szervezői közül. Oda-szentelt, hívó ifjak, akik semmire nem vágnak jobban, mint arra, hogy társaikat elvezessék az Istennel való találkozás meghatározó pillanatához. Azonban megértették, hogy ha valóban ezt szeretnék tenni, akkor időt kell teremteni arra, hogy valódi barátaivá váljunk azoknak, akik keresnek és kutatnak, de még nem tudják, hogy mit. Sikerük abban állt, hogy olyan sok nem adventista fiatal sikerült összegyűjteniük erre az eseményre. Egy napon, a résztvevő fiatalok mindegyike kapcsolatba kerül a Megváltóval, mert maga Jézus ígerte: „És én, ha felemeltem e földről, mindeneket magamhoz vonzok” (Jn 12:32). Ő tudta, hogy szükségünk van erre az ígéretekre. ■

1. George Knight, „If I Were the Devil”, *Review and Herald*, 2007.
2. Miroslav Pujic, „Re-imagining evangelism in a postmodern culture”, www.ministrymagazine.org, 2013. május.

Az Adventista Teológiai Intézet Napjai

2015. május 8–10.

A cernicai kampuszban évente megrendezésre kerül az Adventista Teológiai Intézet Napjai ünnepi eseménysor. Akik egy ilyen alkalmon részt vesznek, egy különleges ifjúsági programokban gazdag szombat áldásainak örvendhetnek. A lelki és oktatói üzenetet közvetítő meghívottak mellett az eseménynaptárba számos, a résztvevőkre nagy hatást gyakoroló pillanat is bekerül. Az imaalkalmak, az Idő alapítja, a kampusz körútja, a szombat délutáni zenei program, a szombat esti tevékenységek vagy a tábortűz csupán néhány azon pillanatok közül, amelyet a résztvevők türelmetlenül várnak és nagyra értékelnek.

Ebben az évben az Adventista Teológiai Intézet Napjait május 8–10 között rendezik meg, „József – egy kortárs példakép” címmel. Annak ellenére, hogy több ezer év eltelt azóta, József életpéldája, ahogy az a Biblia lapjain élénk tárul, ihlető példakép marad minden magas céloktól vezetett fiatal számára, aki folyamatosan foglalkozik az erkölcsi elvekkel és szeretné betölteni Isten rá vonatkozó tervét. Hazai és külföldi meghívottak tárják a résztvevők elé József tapasztalatainak legkimagaslóbb tanulságait, valamint a jellemformálás szempontjából lényeges elemeket. A legtöbb alkalmazás a teológia, pedagógia, szociális munka, orvostudomány és üzletvezetés témakörében történik. A szombati program az *Adverum* énekcsoport koncertjével zárul, melybe más meghívottak is bekapcsolódnak.

Azok a fiatalok, akik a tavaly is részt vettek az eseményen, pozitívan értékelték azt és bátorítottak mindenkit, aki óhajtja meglátogatni a cernicai Adventista kampuszt.

„Vágyam eljönni, mert az elmúlt évben is részt vettem és érdekes volt. Tetszett, sőt örültem, hogy ebben az évben is visszatérhettem.” (Haideea)

A programmal kapcsolatos információért, az eseményre való feliratkozásért keressék fel az interneten www.institutadventist.ro/zileleita2015 honlapunkat vagy hívjanak telefonon a 021 369 53 50 és 0744 68 51 23 számokon.
Kapcsolat: Emanuel Sălăgean.

„Az út fárasztó volt, de amikor látod, hogy mennyi ember örvend annak, hogy találkozhat Jézussal és együtt lehet a többiekkel, a fáradtság elszáll és öröm költözik a szívbe. Nagyon tetszik nekem a kampusz és az itt tanuló diákok közösségi kapcsolata.” (Mihai)

„Tetszettek a körülmények és az, hogy mindenki barátságos. Alkalmam volt új barátokat szerezni az Intézetből és a többi líceumból is. Nagyon tetszett és remélem, hogy jövőre is eljöhettek.” (Beniamin)

„Itt az emberek, a diákok és a többi líceum tanulóival vidámak, rendesek, barátságosak... minden amire vágyunk.” (Claudia) ■

rius közreműködésével: Temesvár, Arad (2), Nagyvárad, Reșița, Vajdahunyad, Petroșani.

A misszióra való felkészítés több szakaszban zajlott és több területet ölelt fel annak érdekében, hogy a misszionárius a lehető legjobb módszerek alkalmazásával és a leghatékonyabban végezze szolgálatát: kiképző szemináriumok a nagyvárosokban zajló misszióval kapcsolatban (egészség, egészség-expo, egészség-klub, korcsoportokra és különböző társadalmi osztályokra való specifikus tevékenységek szervezése, könyvevangélizálás), egészségügyi felkészítés, a missziós területre való költözés, személyes tanulmányozás, személyes felkészülés, a különleges misszió fontosságának megértése, a környezet, a munkaterület felmérése és megismerése, a munkacsoport és a tanulmányozócsoport kialakítása, a misszióért való odaszentelődési szombat a helyi gyülekezet és az egyházterület adminisztrációs képviselőjének jelenlétében, helyi odaszentelődési programok a gyülekezet közreműködésével.

Minden misszionárius kapott egészségügyi és életmódfelmérésre szolgáló eszközöket, egészségügyi témáról szóló DVD és CD lemezeket, mobil könyvtárat egészségügyi, nevelési, családi és lelki élettel kapcsolatos könyvekkel és szórólapokkal román és magyar nyelven, az „Egészségteremtő ötletek” sorozatot, valamint a személyes felkészüléshez és fejlődéshez szükséges elektronikus és nyomtatott anyagot.

A misszionáriusok tevékenysége a következő foglalkozásokat tartalmazza: missziós terv kialakítása a kijelölt szolgálati területre, kapcsolatok létrehozása házról házra történő látogatásokkal, egészségi állapot-felmérésekkel, stb. Kapcsolatfenntartás az érdeklődőkkel rendszeres látogatások, tanácsadás, lelki érdeklődés beszélgetések által, az érdeklődők támogatása egészség-expók, egészség-klubok, bibliatanulmányok, szemináriumok által, heti rendszerességgel összejövetelek (hétköznapi) a támogatócsoporttal közösségépítésre, közös imára és tanulmányozásra. Ugyanakkor a misszionáriusok rendszeresen bemutatják a helyi gyülekezetben felemelő tapasztalataikat annak érdekében, hogy a közösség megismerje ezt a munkát, támogassa a misszionáriust és mások is készletét érezzenek a munka elkezdésére vagy a segítségnyújtásra. A tervet támogató gyülekezetek vezető lelkészeivel, az egyházterület bizottságával és adminisztrációs osztályával is rendszeres találkozásokat kell szervezni a tanácsadás és bátorítás érdekében.

A következőkben bemutatjuk néhány ilyen városi misszionárius bizonyágatát:

„Megértettem, hogy Isten Szentlelke felajánlja számunkra ezt az egyedülálló lehetőséget, hogy a város lakossága hallgasson bennünket és elfogadja az egészséggel kapcsolatos tanításainkat.” (Cristi)

„Loreta egy következetes és kitartó személy, aki rendszeresen részt vesz a támogató csoport szerda esti összejövetelein. Az egyik alkalommal beszélgettünk egy könyv-

ről, amelyet aztán neki is ajándékoztam. Elolvasta és nagyon megragadta a magyarázat a halál utáni állapotról, különösen azért, mert már legalább két alkalommal tárgyaltunk erről a témáról. Amikor mindenki elmondta a véleményét, meglepett egyik válasza: „A legjobbban Florea úr családja tetszett, akik összegyűltek és tanulmányozták a Bibliát, hogy megértsék ezt a kérdést. Ugyanezt tesszük mi is itt!” (A *Degeaba cântă cucuveaua* című könyvről volt szó. – a ford. megjegyz.) (Levis)

„Ebben az évben vezetem be azt az új szokást, hogy minden ismerősömet, minden kapcsolatomat felhívom telefonon születésnapja alkalmából. Ilyenkor kellemesen meglepődnek és mélyül a kapcsolatunk. Lassan-lassan „családdá” kovácsoló-dunk.” (Károly)

„A döntésekkel kapcsolatban: az egészséges életmóddal kapcsolatos döntések mellett lelki jellegű elhatározások is születtek. Ezek között található egyéni és csoportos bibliatanulmányozásra, de keresztségi felkészítésre vonatkozó döntés is.” (Robert)

„Egy férfi, aki januárban látogatta meg először rendelónket, február első szombatján eljött a gyülekezetbe és azóta egyetlen alkalommal sem hiányzott.” (Nelu)

„Ana rendszeresen jár a klubba és egy alkalommal kifejezte óháját, hogy szeretné olvasni a Bibliát, de sajnos nem lát olvasni. A támogató csoportban elhatároztuk, hogy segítünk rajta. Vásároltunk neki egy Mp3-as lejátszót és felvettük rá a hangos Bibliát, hogy rendszeresen hallgathassa. Nagyon boldog volt és mi is örvendtünk, hogy segíthettünk. Amikor találkozunk, csodálatos beszélgetéseket folytatunk a Bibliáról.” (Sebastian) ■

Matandani – egy valóra vált álom

A mikor első alkalommal Malawiban jártunk, mindannyian feltettük a kérdést, hogy milyen formában segíthetnénk ezen szegény ország lakosságának. Több alkalom után jobban megismertem a körülményeket és az embereket, láttam szükségleteiket és lehetőségeiket. Felismertem, hogy a legfontosabb az oktatás. Egy szakiskola hiányzott a legjobban ebből az országból.

Arra gondoltunk, hogy kezdjük el alapjaitól kiépíteni egy ilyen tervet, vagyis építsünk, szereljünk fel és tegyünk működőképessé egy ilyen iskolát. Istennek azonban más terve volt.

A régi iskola

Malawiban már létezett valamikor egy ilyen jellegű iskola, de mi nem tudunk róla. Egy sor „gondviselésszerű” történet által eljutottunk arra a helyre, ahol 1907-ben megalapították a Matandani Szakiskolát.

Különböző amerikai igazgatók vezetése alatt, az iskola 1980-ig virágzóan fejlődött. Amikor az utolsó igazgató is távozott, minden rombadőlt. Amikor 2009-ben, első alkalommal odaérkeztünk, a kampusz valóságos romhalmaz volt. Az odavezető utak és a belső utak helye szinte felismerhetetlenné vált, az iskolaépületnek nem voltak ablakai, az elemi oktatásban (az egyedüli, amely még működött) résztvevő mintegy 50 tanuló elképzelhetetlen körülmények között tanult, oktatási anyag nélkül (tankönyvek sem voltak), törött padokban. A bentlakásban összetört, matrac nélküli ágyakon aludtak, szúnyoghálóról nem is hallottak, a mosdóhelyiségek (ha nevezhetjük így őket) néhány falból és azon belül kiásott gödrökből álltak, vezetékes víz, csatornázás, szennyvízelvezetés nélkül. A könyvtár és az orvosi rendelő már nem létezett, az étkeзде egy üres teremből állt, asztalok és mosdókagylók nélkül, ahol minden nap három alkalommal ugyanazt szolgálták fel, főtt babot puliszkával. A tanárok lakóházai dűledeztek, az asztalos, kézműves vagy esztergályos műhelyek, melyek valaha jól felszerelt, működőképes egységek voltak, most már romokban heverték. A traktor megrozsdásodott, az egész kampuszban nem volt vezetékes víz, sem villanyáram, annak ellenére, hogy a huzalok éppen mellette vezettek el, és hajdanán egy kis vízierőmű is működött a közelben. A malom, amely nemrég még jövedelmet jelentett az iskola számára, zárva volt. A 40 hektárnyi szántóterület parlagon hevert. És folytathatnánk a sort...

A jövő „építői”

Arra gondoltunk, hogy hatékonyabb lenne a már meglévő szerkezeteket helyreállítani, mint egy egészen új épületet építeni, azonban azt is tudatosítottuk, hogy ha valaki nem marad ott a munkálatok megszervezésére és irányítására, esélytelen a sikeres véghezvitel.

Számos „gondviselésszerű” esemény által Croitoru Ionuț és Loredana úgy döntöttek, hogy 2011-től kezdődően öt évig vállalják a kapcsolatfenntartást Románia és Malawi között, vezetve az iskola helyreállításának munkálatait. Mint minden kezdet, az első lépések itt is nehézkesek voltak, a gondok több oldalról is felütötték fejüket: a Croitoru család beilleszkedése és alkalmazkodása az afrikai életmódhoz és munkához, mivel első alkalommal voltak Malawiban. Az elkerülhetetlen megbetegedések, az ott töltött első év leforgása alatt. Az anyagi források hiánya. Az iskola vezetősége együttműködésének hiánya. ... és csak egy néhányat említettem.

Azonban aki ennek a tervnek az előrejutását eltervezte, minket is vezetett. Az elmúlt három és fél év leforgása alatt sikerült elkezdőnünk felvázolni, milyennek szeretnénk látni a Matandani Szakkollégium kampuszát.

Így, néhány jószívű romániai, amerikai és dél-afrikai támogató és romániai építészcsapatok segítségével elkezdtük az iskola újjáépítését és a terv gyakorlatba ültetését. Először visszakapcsoltuk az elektromos hálózatba a tanulók hálózobáit, a tanárok lakóházait, a műhelyeket, az új könyvtárat, az étkezdét és a tantermeket. Ezzel egy időben elkezdtük újjáépíteni a kampusz ivóvízellátás-rendszerét és az épületek nagy részébe sikerült bevezetnünk a vizet. A fiú- és a lánybentlakások mosdóit is újjáépítettük.

A belső úthálózatot részben felújítottuk, az egyik használaton kívüli épületben könyvtárat rendeztünk be, felújítottuk az osztálytermeket és a tanárok lakóházainak nagy részét.

Új segítség

A következő években a kampusz helyreállításának munkálatait az Amerikai Egyesült Államokból érkezett Maranatha-önkéntesek is segítették, akik két új osztálytermet építettek. Ugyanakkor, egy szintén amerikai misszionárius család jóvoltából egy vendégház is kialakítottunk. Az elmúlt év decemberében hat önkéntes érkezett Matandaniba, az étkeзде helyreállításának elkezdése végett. Kívülről helyreállították és belülről felújították az egész épületet, bekötötték a szennyvízvezető csatornákat és az ivóvizet, fából 10, egyenként 12 személyes asztalt készítettek. A romániai önkéntesek, mintegy 60 helyi lakos segítségével egy pincét és két, zöldségtermesztésre alkalmas melegházat építettek, valamint helyreállították a vízierőmű ellátási rendszerét. Ugyanakkor megjavították a kampusz traktorát, melyet a gazdálkodásban lehet majd hasznosítani.

A Matandani Iskola fizikai helyreállítása mellett elkezdődött a hivatalos működési engedélyek megszerzése is, ugyanakkor az iskola tanári kara is tevékenyen bekapcsolódott a munkába és támogatásba, akik a terv gyakorlatba ültetésének elkezdése után három évvel kezdtek el hinni a sikerben.

Az álom folytatódik

Hat évvel ezelőtt kezdődött el ezen álom valóra váltása, amikor először meglátogattuk a Matandani Iskolát. Még sok van hátra a befejezésig, azonban az eddig megtett út reménnyel tölti el szívünket. Még helyre kell állítani a műhelyeket (asztalos, esztergályos, mechanika). Egy új szabóműhelyt kell építeni, új motort kell vásárolni a vízierőműnek, számítógépeket az informatikai terembe. Szeretnénk felújítani a malmot, a klinikát és a farmot. Mindezek utólag az iskola jövedelemforrásává válnak.

Amikor ezt a tervet elkezdtük, azt gondoltuk, hogy csak mi álmodunk, azonban felismertük, hogy már az első ott töltött évben a tanulók száma lényegesen megnőtt, csak azért, mert egy fehérbőrű család költözött közéjük. Az ott élő emberek számára ez bizonyítéka volt annak, hogy valóban komolyan gondoltuk és ez igenis megtörténhet Matandaniban. És igen, megtörténik, mi pedig reméljük, hogy folytatódik és sikeres véget ér.

Ez év szeptemberében egy másik önkéntescsoport egy hónapot tölt majd a kampuszban, mely idő alatt hozzájárulnak a további fejlesztéshez: 10 napig működtetnek egy utazó orvosi rendelőt a környező falvakban, egy csoport az étkezdében segít a tanulók étrendjének kialakításában a lehető legváltozatosabb táplálékokat állítva elő a helyi összetevőkből. Néhány tanár és orvos egészségügyi, pedagógiai és zeneelméleti szemináriumokat tart az iskolában mind a tanulók, mind a tanárok számára, a helyi oktatók kérésére. Néhány építkezésben jártas mesterember folytatja a megkezdett helyreállítási munkálatokat és elkezdődik az oktatás a lányok varrósiskolájában.

A következő évben telik le az öt év, amelyet a Croitoru család ott tervezett eltölteni. Még nem tudjuk, mi lesz azután. Biztosak vagyunk abban, hogy aki ezt az álmod ihlette, Ő megtalálja a munka befejezéséhez szükséges megoldásokat, mert megígérte, mi pedig hiszünk és bízunk Benne. ■

Violeta Pițurlea,
fül-orr-gégész
szakorvos

Mi Isten megoldása az advent nép felébredésére?

Az advent mozgalom egy jelenvaló igazság felfedezése és továbbadása által jött létre¹. Mindennapi megbízatásunk a felfedezett igazságot megismertetni másokkal. Tulajdonképpen ez a miszsióparancs. Sajnos népünk belefáradt, de nem a várakozásba, hanem a küldetés végzésébe. Mivel fizikai, lelki és értelmi erőnket másra pazaroljuk, erre már nem jut egyikből sem. Ilyen állapotban mi lesz az advent néppel? Mi lesz a jelenvaló advent üzenettel?

Izrael állapota Ezékiel idejében

A választott nép fogságban volt Babilóniában. A jeruzsálemi templom romokban hevert. A papság szétszóródott, ezért istentisztelet nem volt. Az áldozatbemutatás és a bűnök rendezésének lehetősége megszűnt. A fogságból való hazatérés lehetetlennek látszott. Ilyen körülmények között kellett Ezékielnek leírnia és elmondania látomásait. Könyvének második része² és annak látomásai reményt adó próféciákat tárnak Izrael népe elé. Jövendölései előrevetítik a fogságban sínylő népet „feltámadását”, helyreállítását és hazatérését.

A Szentlélek életadó jelenléte

Ezékiel könyvének két fejezetére összpontosítsunk. A 37. fejezetben egy visszataszító kép tárul elénk: „Lőn énrajtam az Úrnak keze, és kivitt engem az Úr lélek által, és letőn engem a völgynek közepette, mely csontokkal rakva vala” (Ez.37:1). Egy nagy völgy, melyben emberi csontok eltemetetlen hevernek. Félelmetes, ugyanakkor elszomorító látvány. Hogy a hatása nagyobb legyen a prófétára, az Úr átvezeti őt a csontok között (2. vers). Közelről szemléli azokat és felismeri a valóságot. Tele van a völgy rég meghalt emberek maradványaival: „felette sok vala a völgy színén, és imé, igen megszáradtak vala”. Ekkor szól hozzá az Úr kérdése: „Embernek fia: vajon megélednek-é ezek a tetemek?” A próféta a mindenkori tehetetlen ember válaszát adja vissza. Talán az én válaszom is ez volna. „Uram, ha

tőlem kérded, nem hiszem, hogy ezek a tetemek megelevenednek valaha!” Ezékiel is úgy válaszol, mint Péter: „Uram, te tudod!” Ami a feltámadást, a lelki-fizikai halálból való ébredést illeti, nekünk nincs válaszunk rá. De van Istennek. És ez a válasz van feltárva számunkra a 37. fejezetben. Az Úr parancsa Ezékielhez: „Embernek fia! Prófétálj e tetemek felől és mondjad nekik: Ti megszáradt tetemek, halljátok meg az Úr beszédét.” A fejezet 5–14. verseiben 8-szor jelenik meg a „lélek” szó. Az Úr megmutatja a prófétának, hogy a halott nép feltámadására a megoldás Isten Lelke, a Szentlélek munkája. „És adom belétek az én Lelkemet, hogy megéledjete!” (14. vers). Amint a próféta kétszer prófétál az Úr parancsára, megtörténik a csoda: „És prófétálék, amint parancsola. És beléjök méne a lélek s megéledének, és állának lábaikra, felette igen nagy sereg.” (10. vers). A látomás elmondja nekünk, hogy az isteni megoldás, mely ébredést, feltámadást eredményez – ha régóta halottak is, – csakis az Isten Lelke által lehetséges. A mi időnkre is érvényes Isten ígérete. Könyörödjünk a Szentlélek munkájáért népe életében, hogy elhozza a feltámadást, az ébredést!

Isten Szavának életadó jelenléte

A 37. fejezet negatív képpel kezdődött és pozitív képpel fejeződött be! Győzött Isten Szentlelke. Életet hozott oda, hol már rég nem volt, és emberileg nem is volt lehetőség rá! A 40. fejezetben Isten megmutatja Ezékielnek a jeruzsálemi templom jövőbeni újjáépítését; a 41. fejezetben a mennyei küldött részletesen megmutatja az építendő templomot; a 42. fejezetben pedig Ezékiel szemtanúja az építmény megmértetésének. A megmértetés nem kedves gondolat az embernek. Nem szeretjük a megmértést, az ellenőrzést, az elszámolást. Ezért nem is bízza a mérgetést Ezékielre, vagyis emberre. Végig a mennyei küldött végzi! Majd a 43. fejezetben Ezékiel látja Isten dicsőségét a templomban. Micsoda örömhír volt számára! Ami most romokban hever, egyszer helyre lesz állítva; sőt Isten dicsősége lesz benne! Eljutva a 47. fejezethez, közvet-

len a templom körül van a mennyei küldött és Ezékiel. Amire felhívja Ezékiel figyelmét, az nem más, mint a templomból kiömlő víz. Elindulva a forrás mentén, ezt is megméri a mennyei küldött, mégpedig hosszúságában. Ezékieltől pedig azt kéri, hogy mérje meg mélységében. Négy-szer ezer sing mérése után a víz mélysége akkora, hogy „megúszni való víz” (5. vers) – mondja Ezékiel. Láttunk már ilyen vízhozammal rendelkező forrást? Hogy négyezer sing (kb. 2 km) alatt „megúszni való víz” legyen? Hihetetlen hozam! Ez csak Istentől jöhet! De nem csak a víz hozama ejt ámulatba, hanem a hatása is. Miután visszavezeti Ezékielt a lefolyó víz partján, a próféta megtapasztalja, hogy lefelé jövet nem látta, milyen sok élő fa van ott. Jó lenne minden advent hívőnek minél hamarabb visszafordulni a forráshoz! Ezen forrásvíz hatása szinte hihetetlen: „Ez a víz a keleti tájakra foly ki és a lapácra megyen alá és a tengerbe megyen be, a tengerbe szakad és meggyógyul a víz.” (8. vers). „Él minden, valahova e folyó bement” (9. vers). Gyógyulás és élet! Hát nem ezt szeretnénk? Az Isten templomából kiáramló víz meggyógyítja a tengert³, vagyis a népeket, az embereket, a tömegeket! Olyan víz, ami nemcsak gyógyulást hoz, hanem életet ad minden embernek! Mi más jöhet a templomból, mint Isten Szava? Mi másnak van olyan bő hozama, mint Isten Szavának? Mi adhat életet minden haldoklónak, vagy betegnek, ha nem Isten Szava? Sola Scriptura! Egyedül Isten Igéje!

A lélek és a víz „képlete” a Bibliában

Ezékiel látomásai által Isten – neki is nekünk is – felfedi a megoldást: a Szentlélek és az Isten Szava, a lélek és a víz. Ugyanezt a „képletet” találjuk meg a Biblia első oldalán: „és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett” (1Móz 1:2), majd Jézus Nikodémussal való beszélgetésében: „ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába” (Jn 3:5). Az isteni megoldás alvó, haldokló vagy lelkileg halott népe számára „a lélek és a víz”.

Mit nem képes meggyógyítani az isteni Szó?

A 47. fejezet eddigi verseit olvasva, öröm járja át szívünket, hogy végre megtaláltuk a megoldást: életre kelti a száraz csontokat is az isteni Lélek, és meggyógyul minden, ahova ez a templomból jövő víz eljut. A 11. vers azonban elénk tár egy másik isteni üzenetet: „mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek”. Kedves olvasó! Ha választanod kellene, hon-

nan meríts vizet, a mocsarat vagy a tiszta forrást választanád? Ugye milyen természetes, hogy a tiszta forrást! És mégis milyen sokszor merítünk, iszunk, tápláljuk lelkünket a mocsárból! Hány-szor előszeretettel „piszkáljuk” a mocsarat, a régit, aminek már szaga van! Sajnos a mocsár ragadós, iszapos, süllyedős. Aki abból iszik, az nem gyógyul meg!

Válaszd a tiszta forrást!

Kedves olvasó! Válaszd mindig csak a tiszta forrást, amelyből a bővízü patak ömledez. Válaszd az élet vizét, Isten Szavát! Kerüld a mocsarat, mert az csak halálotat okozza! Válaszd Isten Szavát, amely tiszta, meggyógyít, életet ad, ahova csak eljut! A 47. fejezet 12. versében ezt találjuk: „És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle ennivaló gyümölcs fája nevededik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsük el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.” Ez a kép a Jelenések könyvében megjelenő képhez vezet: az élet vize és az élet fája az új földön. (Jel 22:1-2). Aki a tiszta forrást választja, nemcsak itt nyer életet, feltámadást, ébredést, hanem eljut az élet fájához, amely az újjáteremtett földön lesz!

Ez az isteni megoldás: a Szentlélek és az Isten Szava! Isten kész adni, kitölteni bőséggel. Mindenkinek jut! Válaszd, kérd, akard! ■

Ferencz-Zorgel József Attila a Dél-Erdélyi Egyházterület Szombaticskola és Személyes Szolgálat Osztály vezetője.

1. A Szentély megtisztítása és Jézus Krisztus közeli második eljövételének hirdetése
2. Ezékiel 33:21–48:35
3. A próféciákban a tenger, a víz népeket, sokaságot, nemzetet jelent! (Lásd még: Jel 17:15)

Uram, ez pedig mint lészen?

Tudva Jézus válaszát erre a kérdésre, valószínűleg kísért bennünket a gondolat, hogy elítéljük Pétert ezért a „kíváncsiságért”. Ha saját életünkre tekintünk, akkor a legvalószínűbb, hogy a kezek lehanyaglanak, leesnek a kövek és mindannyian szegyenkezve távozzunk.

Hányszor történt meg, hogy nem csak a kérdést tettük fel, hanem a választ is megadtuk rá: „és ezzel... nem lesz jó, nem lehet jó, javíthatatlan!”

Igen, bevallom, sok esetben így vélekedtem az elítéltekről. Az idők során, annak érdekében, hogy amennyiben lehet, elkerüljék ezek társaságát, az emberek különböző tévhiteknek engedve minden lehető kifogást kitaláltak az ilyen személyekkel való tartózkodó viselkedésük indoklására.

Tévhitek az elítéltekről

Az elítéltek érzéktelenek. Meglepően hallgattam, hogy mennyi kedvességgel beszélt az egyik elítélt nyolc éves kislánya utáni vágyakozásáról, akit ez idő alatt a nagyszülők neveltek. Ugyanakkor, egy másik, ölésért elítélt férfi arról beszélt, hogy mi hatotta meg őt: „A börtönben voltam és nevelőanyám rendszeres időközönként meglátogatott, bátorított. Mondtam neki, hogy ne jöjjön többet, mert nincs értelme akkora utat megtennie, mivel én már úgysem változok meg. Elmondtam, hogy mindenképp bosszút állok azokon, akik rosszat tettek nekem és akkor visszatérek a börtönbe. Ő azonban nem is figyelt szavaimra és folyamatosan látogatott. Egy nap egy könyvet hozott, „Egy édesanya imádságai” címmel. Elkezdtem olvasni... Anyyira meghatótt, amit ott írtak, valamint nevelőanyám viselkedése, hogy a következő alkalommal, amikor

újából meglátogatott, életemben először anyának szólítottam. Most, szabadulásom után több mint nyolc évvel sem feledtem el azt a befolyást, amelyet „anyám” gyakorolt életemre.”

Az elítéltek javíthatatlanok. Sokat gondolkodtam azon, hogy írjak-e vagy sem továbbra is listát arról a sok emberről, akik visszaülleszkedtek a társadalomba, a családba, a gyülekezetbe stb. Mi a véleményetek arról az elítéltről, aki közvetlenül Jézustól nyerte el az üdvösség bizonyosságának ígérését? Javíthatatlan volt? Mi a véleményetek azokról, akik 20 évnyi szigorú fogság után önszántukból visszatérnek a fegyházba, hogy másoknak is elmondják a Jó Hírt? Mi a véleményetek azokról a rabokról, akik Zákéushoz hasonlóan elhatározzák, hogy nemcsak bocsánatot kérnek áldozataiktól, hanem visszaadják az ellopott pénzt, tárgyakat vagy megpróbálják helyrehozni elkövetett vétségüket? Nem, a rabok nem javíthatatlan személyek, mert ha úgy lenne, Jézus Krisztus áldozata, melyet azért hozott, hogy „aki hiszen Őbenne, el ne vesszen”, hiábavaló lenne.

Ők ott vannak, mi itt. A statisztikai adatok szerint (www.anp.gov.ro), havonta több mint 1.000 rabot helyeznek szabadlábra ország szinten. Ez azt jelenti, hogy olyan emberek, akikről a múlt hónapban hallani sem akartunk, akikről féltünk és menekültünk, ma már tisztességes polgároknak számítanak, lehet, hogy éppen szomszédaink lesznek, akikkel szemben semmi kivételünk sincsen.

A tevékenységek bemutatása

A romániai börtönökben végzett oktatási és újranvelési tevékenységet a Börtönök Országos Hatóságával megkötött két együttműködési egyezmény alapján folytatjuk. A két résztvevő a Humanitárius Börtönöszolgálat (Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare – ASUP) és a Hetednapi Adventista Egyház. Az 1993-ban alapított ASUP humanitárius, erkölcsi és oktatási tevékenységeket végez különböző területeken:

Megelőzés: programokat szervezünk a fiatalok számára a megfelelő viselkedés fontosságának tudatosításáról.

Börtönön belüli szolgálat: a rabok részt vehetnek iskolai oktatással, egészségügyi oktatás-

sal, családneveléssel foglalkozó tanfolyamokon, illetve szakmai felkészítésen. Az ASUP szociális támogatást nyújt azoknak, akiket nem keresnek fel hozzátartozóik. Ugyanakkor erkölcsi neveléssel kapcsolatos programokat is szervezünk.

Börtönön kívüli szolgálat: az önkéntesek, megértve, hogy a rabok számára a legfontosabb a család támogatása, szem előtt tartják az elítéltek családjának erkölcsi és anyagi támogatását. A lakással, családi támogatással nem rendelkező fel szabadultak számára lakhelyet és támogatást biztosítanak a buciumeni-i (DB) Szociális Helyreállító Központban.

Az ASUP által bevezetett tevékenységek mellett a Hetednap Adventista Egyház több mint 2 éve munkálkodik a romániai börtönökben valóságos tevékenységek által, valamint erkölcsileg, lelkileg és anyagiilag támogatja a büntetésüket töltő, de már megkeresztelt elítélteket.

A tevékenység fontossága

Keresztényekként az önzetlenség elve határoz meg, az önkéntes munka öröme lelkesít bennünket. Ez a mi döntésünk, nem kapunk érte anyagi juttatást. Mindezt embertársaink jóléte érdekében tesszük. Ugyanezt az elvet fedezzük fel Jézus Krisztus életében. Amellett, hogy segítünk másokon, a börtönszolgálatban való részvételünk által mi is nyerünk. Nyernünk képességeket: a nyilvános beszéd képességét, a meghallgatás képességét, a csapatban végzett munka képességét, a megfelelő szociális hozzáállás elsajátításának képességét, saját életünk jobb megszervezésének képességét.

A börtönben végzett oktatási vagy erkölcsi programok szervezése azt jelenti, hogy olyan embercsoportokkal dolgozunk, akiket a társadalom kítaszított, akik emiatt később is hajlamosak lesznek további erőszakos tetteket elkövetni. Az elítéltek között olyanok is vannak, akiket sok esetben még rokonaik is elutasítanak, nem hallgatják meg aggodalmaikat, nem bátorítják társadalmi beilleszkedésüket. A börtönben számos hibával rendelkező embert ismerhetünk meg, akik ugyanakkor sérülékenyek és célt tévesztettek. Velük és értük dolgozva sok kihívással és nehézséggel kell szembenézni, azonban elégtétel is van ebben a szolgálatban. Megfigyelhetjük, hogy Isten kegyelme által, ezen emberek, akiket Sátán tönkretett, kezdik megismerni és felismerni Jézus szeretetét és lassan, fokozatosan kezdenek helyreállni, amíg a társadalom hasznos tagjaivá válnak.

Ha egy visszaeső bűnözőből, aki az egyik szigorú fegyházban, büntetése ideje alatt akart véget vetni életének Isten olyan férfit alkotott, aki ma több mint 100 hajléktalan jólétéért küzd és dolgozik, ha egy volt, korrupt rendőrből az Üdvözítő erős misszionáriust képzett, aki mind szülővárosában, mind a börtönben terjeszti Isten Igéjét, akkor hogyan tudnánk tétlenek maradni? Valósággal eláraszt az érzelmek tengere, amikor hallgatom az egyik, nemrég szabadult, gyermekotthonban nevelkedett fiatalember imáját, aki sírva köszöni meg Istennek, hogy olyan emberekre talált, akik befogadták, akik meleg étellel kínálták a tél közepén.

Úgy vélem, hogy a börtönszolgálat az egyik legfontosabb tevékenységi terület, amelybe a Hetednap Adventista Egyház hatékonyan bekapcsolódott. Ehhez a munkához ragaszkodom, amellyel Jézus Krisztus is azonosult (Máté 25: 35-40).

Hogyan válhatunk tevékeny résztvevőkké?

Amennyiben szeretnéd támogatni az önkéntes tevékenységét, ezt több formában is megteheted:

Megelőzés: részt vehetsz a környékeden élő gyermekek és fiatalok nevelésének munkájában.

Börtönön kívüli szolgálat: bekapcsolódhatsz az elítéltek családjának segítségébe tanácsadás, társadalmi, erkölcsi vagy anyagi támogatás által.

Börtönön belüli szolgálat: levelezés, az elítéltek rendszeres látogatása, a börtönben szervezett programok támogatása.

Anyagi támogatás a programok kifejlesztése és megszervezése érdekében, valamint a kockázati csoportokba tartozó elítéltek segítése.

Nem sokkal ezelőtt a *Jézus élete* című könyvben egy megrázó kijelentést olvastam: „Ha nem tanúsítunk önfeláldozó lelkületet mások javára (...), bármilyen bizonyágtételünk legyen is, nem vagyunk keresztények.” Villámcsapásként ért a felismerés. Önfeláldozás? Miért? Mások javára? Kinek a javára? Az elítéltek is ide tartoznak? És ezekkel mi lesz?

Ha Isten azokat is gyermekeinek tekinti, akik loptak, hazudtak, csaltak, ölték és nekik is új életet szeretne felkínálni itt a földön és majd a mennyben, mi közünk hozzá?

Nekünk Ő csak ennyit mondott: „Te kövess engem!” ■

Timotei Bilbiie,
ASUP vezető,
Munténia

Táplálkozással kapcsolatos meglepetések

Sokkal könnyebb egy felfogást megtartani, mint megváltoztatni.

A tudomány fejlődését nem annyira a megfigyelések és találmányok mennyisége, hanem inkább ezeknek a lakosság egészségére és boldogságára gyakorolt hatása miatt kellene értékelni. Ilyen összefüggésben az adventista életmód kiállta a tűzpróbát. Az Amerikai Egyesült Államokban például a hetednapi adventisták átlag életkora 88 év, tíz évvel meghaladva az amerikai lakosság többi részét (*New Scientist*, 2006. június 3., 38. old.). Az egyetértő ikrek megfigyelése során kiderült, hogy az életmódváltás jótékony hatással van az egészségre és meghosszabbítja az élettartamot. A tanulmányok rámutatnak, hogy nem függ minden az öröklődéstől, hanem egészségünket más környezeti tényezők is befolyásolják, a szerzett tulajdonságokat pedig továbbadhatjuk utódainknak.

1942-ben Conrad Hall Waddington amerikai biológus aláhúzta, hogy a táplálkozás vagy más környezeti hatások befolyásolhatják a gén működését, anélkül, hogy szerkezetükön változtatnának. Ő alkotta meg az epigenetika fogalmát. Ez a tudományág foglalkozik azoknak a módoszatoknak a kutatásával, amelyek összefüggésében a környezeti tényezők megváltoztat-

ják a dezoxiribonukleinsav megnyilvánulásait, öröklődő tulajdonságokat állítva elő, miközben maga a gén szerkezete semmit nem változik. Ma már tudjuk, hogy a táplálékban levő tápanyagok vagy azok hiánya megváltoztatja a betegségekre való hajlamot. Még a gyermekek nem megfelelő gondozási körülményei, az elhanyagoltság, a bántalmazás is befolyásolja az egész további életet, megnövelve bizonyos felnőttkori betegségek kialakulásának kockázatát, többek között a tudathasadásos klinikai megnyilvánulások, a depresszió, a szorongás, a kábítószerfogyasztásra való hajlam megjelenését. Ezek a hatások pedig átöröklődnek a következő nemzedékekre.

Okuljunk a svédek példájából

Svédország legészakibb részén található Norrbotten városa, gyéren lakott területen, ahol mindössze 2 lakos jut egy km²-re. A XIX. században Norrbotten annyira elszigetelt volt, hogy amennyiben valamilyen okból kifolyólag nem volt termés, éhínség állt be. Az 1800, 1812, 1821, 1836 és 1856-os években egyáltalán nem volt termés és a lakosság a legborzasztóbb éhségtől szenvedett. 1801-ben, 1822-ben és 1828-ban azonban addig nem tapasztalt bőséggel termett a föld. Ugyanaz a lakosság, amely az előző télen szenvedett az éhség miatt, a bőség éveiben hónapokon keresztül dőzsölt.

Dr. Lars Olov Bygren a stockholmi Karolinska Intézet kutatója elkezdte tanulmányozni a táplálékébőség, illetve az éhség hosszú távú következményeit, a bizonyos időszakokban született gyermekek, illetve azok gyermekeinek és unokáinak életében. Így, találmányra kiválasztott 99, 1905-ben született személyt és visszamenőleg felvázolta szüleik és nagyszüleik történetét egészen születésük pillanatáig. Aprólékosan megvizsgálva a mezőgazdasági termelés adatait, Bygren és csapata meghatározta a szülők és a nagyszülők fiatal korában rendelkezésre álló élelmiszer mennyiségét és megállapították, hogy nemcsak a magzatot befolyásolták az éhség illetve a táplálékébőség méhen belüli feltételei, hanem annak, hasonló körülmények közé szüle-

tett utódait is. Ily módon a majdnem éhhalálhoz vezető körülmények nyomot hagyhatnak a genetikai anyagban és új tulajdonságokat továbbíthatnak egyetlen nemzedékben a gének szerkezetének megváltoztatása nélkül. Azok a fiúk, akik a ritka téli élelembőségnek örvendő egy átlagos étrendről áttértek a túlzott élelembevételre egy évszak erejéig, olyan gyermekeknek és unokáknak adtak életet, akik átlagosan 6 évvel éltek kevesebbet, mint azok unokái, akik a gyenge termés miatt szenvedtek.

Bizonyos esetekben a különbség 32 év volt. Női vonalon is hasonló eredményekre jutottak: az átlagos táplálékbevitelről a dózsölésre áttérő lányok lányai és unokái rövidebb életűek voltak.

Röviden, egyetlen tél erejéig tartó dózsölés fiatal korban olyan biológiai láncreakciókat indíthat el, amely következtében az unokák élete évtizedekkel megrövidülhet a velük egykorúak körében. Hogyan lehetséges ez?

A magyarázatot az epigenetika adja meg, amely rámutat, hogy a különböző környezeti hatások, mint a szülés előtti és szülés utáni táplálkozás, a stressz és más tényezők, aktívnak bizonyos géneket, vagy megszüntetik bizonyos gének működését, felerősítik vagy gyengítik ezeket. A tudomány alkalmas arra, hogy megérteni a mértékletesség szerepét az adventista életmódban. Táplálkozásunk által nemcsak saját életünket rövidíthetjük meg, hanem utódainkat is kiteszük a betegségek és az idő előtti elhalálozás kockázatának.

Az *European Journal of Human Genetics* folyóirat egyik tanulmányában 14.024 édesapa adatait rögzítették, akik közül 166-on 11 éves koruk előtt kezdtek el dohányozni. Ez az a kor, amikor a szervezet előkészül a serdülőkor fizikai kihívásaira. A tanulmány eredménye, hogy a 166 korán dohányzó apa fiainál 9 éves korban sokkal nagyobb volt a TTI (testtömeg index), mint a velük egykorú fiúknál. Tehát a pubertáskor előtt dohányzó apák fiainál, felnőtt korban magasabb lesz az elhízás és az élettartam megrövidülésének kockázata. A pubertáskor előtti dohányzás nemcsak orvosilag elvetendő, hanem genetikailag is katasztrofális következményekkel jár.

Mennyire jó lenne, ha mindannyian, ifjak vagy idősek, kellő fontosságot tulajdonítanánk az adventista életmód tényezőinek. A hívók kis csoportja nem várta meg, hogy először megértsek vagy a tudomány bizonyítsa elfogadott életformájukat. Hittek a kapott világosságban és a többi Annak a gondjaira bízta, aki ezt nekik adta. Ma, 150 év elteltével örülhetünk azon hit és bizalom eredményeinek és jótékony hatásának.

Tanuljunk valamit a spenótról

Úgy tűnik, hogy a spenót nem tartozik a legkedveltebb zöldségek közé. Mivel kitudódott, hogy nem tartalmaz akkora vasmennyiséget, mint amit a múltban neki tulajdonítottak, napjainkban már nem értékelik annyira, mint nagyszüleink idejében. Tévedett a Teremtő, amikor megparancsolta, hogy teremjen spenót is? A Bécsi Egyetem kutatócsoportjának 2012-ben, a *European Journal of Nutrition* című folyóiratban közzétett cikke szerint, a spenót védi a dezoxiribonukleinsavat a különböző károsodásoktól. A tanulmányban részt vevő alanyok 16 napon keresztül 225 g spenótot fogyasztottak naponta. Ezzel egy időben nyomon követték, hogy a limfociták dezoxiribonukleinsava hogyan viselkedik a sejteket romboló enzimekkel való találkozáskor. A kutatók megállapították, hogy a spenót elfogyasztása után 6 órával helyreállt a sejtek egysége, „begyógyult” a sérülés, ellentétben azokkal, akik nem fogyasztották el a napi 225 g spenótadagjukat. Tehát ne kerüljük és ne értékeljük alul a spenótot. A Teremtő tudta, hogy szükségünk van a spenóra, nemcsak vastartalma, hanem génjeinket védő hatása miatt is. A spenót gazdag A vitaminban, jó B6 és C vitamin forrás, valamint tartalmaz magnéziumot, kalciumot, foszfort, vasat, rézt és mangánt. Nem kell félnünk oxálsav tartalmától. A többi tápanyagra való összpontosítás megelőzi ennek a savnak a lerakódását, különösen a vegetáriánusok esetében. Mégis, az epe- vagy vesekőtől szenvedő személyek kerüljék az oxálsavban gazdag élelmiszerek fogyasztását.

Egy Angliában készült, több mint 4.000 személyt több évtizeden keresztül nyomon követő tanulmány kimutatta, hogy különösen a sok zöldséget fogyasztó gyermekek esetében felére csökken a felnőttkori agyvérzések kockázata. A túlzott halfogyasztás azonban ezzel ellentétes hatást váltott ki, nagy mértékben megnőtt az agyvérzés előfordulásának kockázata (*Heart*, 2005; 71:894-898). ■

Emil Rădulescu nyugdíjas belgyógyász, aki 1400 egészségügyi témájú rádióadásán és 11 életmóddal kapcsolatos könyvén keresztül vált ismertté.

Ellen G. White – a Gondviselés eszköze az Adventista Egyház történetében (2)

Pszeudo-karizmatikus kihívások

Az 1844 utáni nagy lelkesedés

Az 1844. október 22-i nagy csalódás után William Miller követői (adventisták), akiknek prédikátora nagy tömegeket vonzott magához Amerikában, néhány lényeges, még szervezetlen irányzatra tagolódtak. Különböző új elvek, teológiai megérzések vagy bibliai következtetések kaptak szárnyra, egyesek megalapozottak, mások egyszerűen misztikus játékszerek voltak. A legkihívóbb helyzet a kezdetekkor, az úgynevezett fanatizmus (misztikus szélsőségesség, vallásos hisztéria) elleni harcban nyilvánult meg. A kortárs sajtóban megjelent Dorinda Baker, Emily Clemons, Phoebe Knapp, Mary Hamlin „prófétanők”, valamint a szárnalmas Israel Dammon neve, akit bíróság elé is idéztek vallásának botrányos látványa miatt. Ezek zavaró, zajos imádati formákban nyilvánultak meg. Egyesek négykézláb jártak az alázatosság gyakorlása céljából. A fiatal Ellen Harmon, egy szegénylős hajadon, küldetést kapott Istentől, hogy kijavítsa ezeket a burjánzó megnyilvánulásokat. El tudtok képzelni ennél nehezebb feladatot?

Később így vallott erről: „Soha nem láttam annyi zűrzavart és félreértést, még az ittas emberek lelkesedésében sem.” (2SG) A megpróbáltatás azon napjaiban legértékesebb híveink közül is egyesek a fanatizmus felé fordultak. Ez után jeleztem előre, hogy a vég bekövetkezte előtt furcsa megnyilvánulásoknak leszünk tanúi azok részéről, akik vallják, hogy a Szentlélek vezetése alatt állnak. Egyesek fontosnak tartják majd ezeket az excentrikus megnyilvánulásokat, amelyek nem Istentől származnak, hanem céljuk, hogy sokak elméjét elfordítsák az Ige tanításától.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet. 41. old. az eredetiben.)

Versengő prófétanők (1882–1891)

1882-ban a fiatal Anna Garmire állította, hogy mennyei kinyilatkoztatásokat kapott és két év múlva, vagyis 1884-ben jön el a vég. 40 év telt el

1844 óta, melyet párhuzamba állítottak a kivonulás nemzedékével. A lány állította, hogy a Jelenések könyve 13. fejezetében leírt vizsgálat (a „fenevad jelével”) a kegyelemidő lezárása után következik majd be. Ellen White ellentmondott ezen tanításoknak és tanácsolta a Garmire családot. Sajnálatos módon ők elutasították tanácsait és megharagudtak U. Smith-re, aki visszautasította a lány „prófeciáinak” közzétételét, így „az új világosságot” postán küldték el a *Review* minden ismert előfizetőjének. Az eredmény? Egy 1884-ben előreláthatóan bekövetkező prófétai csőd, melyet követett a szegényletes meglepetés, hogy a prófétanő házasságon kívül teherbe esett. A lecke keserű volt, de hatásos.

1891-ben, miközben Ellen White az ausztráliai misszióban dolgozott, Anna Rice kisasszony őszintén hitte, hogy feladata betölteni a Battle Creek-i egyházközpontban keletkezett prófétai űrt. Üzenetei rendkívül lelkeinek tűntek: elérkezett az ideje, hogy ne házasodjunk többé, akik pedig már házasságot kötöttek éljenek úgy, mint az angyalok, testi kapcsolat nélkül. Egyes családokat teljes mértékben tönkretett ennek a szentségnek az átka. A szárnalmas az, hogy a két legértékesebb vezető (A. T. Jones és W. W. Prescott) hajlott ezen tanítások felé, sőt, Jones még nyilvánosan is javasolta, mint prófétát egy szombati összejövetel alkalmával.

Ellen White közbelépése ebben az esetben rendkívül látványos volt. Jones lelkész, rögtön azután, hogy Annát prófétának javasolta a gyülekezet előtt, postai úton levelet kapott Ellen White-től Ausztráliából, melyet már sok idővel azelőtt adott fel az óceánt átszelő hajóra. Elképesztő módon, a levél egy mennyei kinyilatkoztatást tartalmazott, melyben Jones lelkészt megfeddte Anna prófétikus hangként való nyilvános bemutatásáért, vagyis pontosan azért, amit előző nap tett meg. Anna különböző „prófétai” üzeneteivel kapcsolatban Ellen White így nyilatkozott:

„ezek a szemléltetések a magasztosat a neveléssel ötvözik.” „Anna őszinte, de tévedésben van.”

Jones felolvasta a gyülekezetben a levelet és beismerte tévedését. Akkor megtörtént az, ami valószínűleg soha, egyetlen más próféta esetében sem történt meg: Anna is beismerte tévedését. Belátta, hogy súlyos hibát követett el, mert megérzéseit és túlérzékeny képzelőerejét menyeyei ihletésűnek vélte. Anna Rice-Phillips élete végéig (1926) őszinte, szerény hívő, jó bibliai oktató maradt.

Hamis ébredés, hamis lélek, hamis szentség

Az 1900-as évek környékén jelent meg Amerikában egy erőteljes karizmatikus hullám, amely az adventistákat is érintette. A mozgalom legfőbb forrása egy metodista ág, a Holiness (szentség) volt. Ezzel egy időben, látszólag minden összefüggés nélkül, egy hasonló érdeklődésű irányzat jelent meg adventista körökben 1897 után. Az 1888-as ébredések meghosszabbításaként, olyan nagy prédikátorok, mint Alonzo Jones, Ellet Waggoner, Albion Ballenger és mások az 1897-1899-es sátoros összejöveteleken elindítottak egy „Vegyetek Szentleket!” jellegű mozgalmat, amelyről azt hitték, hogy az a „késői eső”.

A Minneapolisi Konferenciát közvetlenül követő reformmozgalmakkal kapcsolatban Ellen White így nyilatkozott: „Soha nem láttam egy ébredési mozgalmat, amely ilyen erőteljesen és megalapozottan haladjon előre, minden nem megfelelő fellelkedéstől szabadon.” (RH March 5, 1889). Nem lehetett azonban ugyanezt elmondani az egy évtizeddel ezután jelentkező többi reformmozgalom mindenikéről. Eddig a pontig minden természetesnek tűnt, kivéve, hogy Ballenger nagyon kritikusan állt hozzá az üzenetet fenntartással fogadó vezetőkhez és Jones-szal együtt kijelentette, hogy a szentség a testi egészséget is magában foglalja. Az egészségügyi reform és a Szentlélek jelenlétének kapcsolatát az Egyház hivatalos kiadványában is hangsúlyozták ezekben az években (1Kor 6:19; 3Jn 1:2). Mások azonban továbbmentek, állítva, hogy a szentség magában foglalja a büntelen emberi természetet, amilyennel valószínűleg Ádám rendelkezett a kezdetekkor, és amelyet Jézus is felöltött („holy flesh” = szent hús, test).

Ballengernek egyre inkább rögeszméjévé váltak a csodálatos gyógyítások, eltúlozta ezek szükségességét és egy szintre helyezte őket a büntől való gyógyulással, egy misztikus tökéletesség felé csúsztatva. 1898-ban Ballenger Indianában prédikált. Beszéde mélyen érintette a Konferencia

akkori elnökét (R. S. Donell) valamint egy másik vezetőt (S. S. Davis). Donell elkezdte tanítani, hogy a megtérés az elme és a test teljes megtisztítását feltételezi, hogy olyanná váljunk, mint a bűnbeesés előtt. Aki eljut erre az állapotra, Énokhoz és Illéshez hasonlóan, többé nem hal meg.

Ennek az ébredési irányzatnak az alapelve az volt, hogy az Isten által kért és elvárt tökéletesség tulajdonképpen az „emberi természet” kiigomlálása. Azt hitték, hogy ha valaki átmegegy egy különleges lelki küzdelmen, melyet „kert-tapasztalatnak” neveztek (mint Jézus a Gecsemáné kertben!), akkor szent, tökéletes emberi természetre (test, hús) tesz szert, amelyben nincs többé bűnre való hajlam, és nem esik kísértésbe. Akik egy ilyen tapasztalaton átesnek, azok az egyedüliek, akik Isten Izráeléhez tartoznak. A többiek a pusztulásra ítélt „csőcselék”. Azt is állították, hogy Isten gyermekeinek két csoportja létezik: az örökbe fogadottak (akik feltámadnak) és a „születettek”, vagyis akik szent testtel rendelkeznek (ők elragadtatnak a mennybe és nem látnak halált).

A „szent test” hívei egy bizonyos fajta zenét hallgattak annak érdekében, hogy elősegítsék egy különleges lelki izgalom létrejöttét. Gyanús „lelkesedést” gyakoroltak, táncokkal, kiáltásokkal, kézfelemeléssel. A gyermekek felálltak a padokra és nevetve, szórakozva utánozták szüleit. A prédikációk érzelmesebbek voltak, kiáltásokkal, könnyekkel, forró imával átítatva. Egészen addig fokozták ezt az állapotot, ameddig néhányan ájultan rogytak össze. A felügyelők összeszedték az ájultakat és a szószék lépcsőjére helyezték őket, ahol egy sorozat imagyakorlat, közös kiáltások vagy éneklések közben magukhoz tértek. Egyik a másik után vált szentté, ezek voltak azok, akik átérték a „kert-tapasztalatot”.

Ez a csodálatos ébredés a sátoros összejöveteleken is terjedt, ahol az új tanítás nagy izgalmat keltett. Az emberek előre jöttek, hogy gyógyulást nyerjenek, egyesek kijelentették, hogy már csodálatos módon meggyógyultak és minden csodálatosnak tűnt. Ezen emberek lelki izlése annyira elferdült, hogy már nem tudtak elviselni semmit, ami egyszerűen az elméhez, a lelkiismerethez szólt. Eljutottak a „lényegre”, uralták a szívet és a Lélek erejét.

Amikor egy ilyen sátoros összejövetel alkalmával az egyik pionír (Stephen Haskell) az Igéről és az értelemről beszélt, azok a lelkészek és vezetők, akik elfogadták a „szent test” izgalmát, kimentek. Ennek a tévelygésnek az egyik prédikátora beszéd közben kinyújtotta kezét a gyülekezet felé és karjai abban a testtartásban

megmerevedtek. Az összejövetel után elmesélte, hogy miközben beszélt, érezte, hogy kezeibe, ujjaiiba hatalmas erő költözött, amely a hallgatóság felé áradt.

Az új ébredés prédikátorai a „laodiceai üzenettel” kezdték beszédeiket, idézeteket olvastak Ellen White tollából és a Bibliából, ameddig teljesen elborzasztották a hallgatóságot, majd felajánlották a „megtisztítás” tapasztalatát, melyet különleges zenéjükkel vezettek be. Ezt a zenét egy csoport hangszer összhang nélküli megszólaltatásával állították elő, melyben a dobolás és az érzelmes himbálózás játszotta a főszerepet. A hangszeresek között volt orgona, cselló, három hegedű, két fuvola, három kürt, három tamburin, egy nagydob stb.

Annak ellenére, hogy az Egyház vezetősége általában nem volt elragadtatva ettől az ébredési mozgalomtól és figyelmeztettek néhány résztvevő lelkészre, még Battle Creekben is lehetett excentrikus hangokat hallani, melyeknek közös teológiája volt a „holy flesh” ébredéssel. Azt is állították, hogy egyetlen ősz hajú vagy fogyatékos ember sem kapja meg Isten pecsétjét, mivel a munka végeztével Isten népe tökéletes fizikai és lelki állapotba kerül és mindenki meggyógyul. Még a fogsoruk is rendbe jön idővel.

Mindez idő alatt Ellen White Ausztráliában tartózkodott, ahova 1891-ben küldte el misszionáriusként az Egyház vezetősége. A javaslatot olyanok hozták, akik szerettek volna megszabadulni számukra sértő hangjától. Következésképpen, az országban felütötte a fejét a miszticizmus. Mivel értesült az Egyház eseményeiről, Ellen White leveleket küldött, melyekben elítélte ezt a misztikus „tökéletességet” és a panteista elképzelést. Elítélte ezt a nagyszabású mozgalmat,

amely Isten Szentlelkét összetévesztette a szent érzelmekkel és a lelki extázis érzületével.

Tekintélyének hiánya érezhetővé vált az országban, így az Egyház vezetősége visszahívta őt 1900-ban. Ellen White megfeddte ezt a fanatizmust Indianában és az 1901-es Generál Konferencián, ahol rámutatott, hogy a valódi lelki ébredés komoly, nyugodt és következetes törekvéshez vezet és a valódi szentség kerüli az izgalmakat. Kijelentette: „Amikor az emberek szent testet (holy flesh) nyernek, nem maradnak többé a földön, hanem felemeltetnek a mennybe. Miközben a bűnök bocsánatot nyernek ebben az életben, azok következményei nem tűnnek el azonnal. Csak Krisztus, az Ő visszajövetelekor változtatja át ezt a romlandó testet (Fil 3:21). Akkor nyerik el a szentek a szent testet” (White, *GC Bulletin*, 1901:419). „Az Úr megmutatta nekem, hogy az Indianában történtek megismétlődnek majd a kegyelemidő lezárása előtt is. Különböző furcsa megnyilvánulásoknak lehetünk majd tanúi. Lesznek kiáltások, dobolás, zene és tánc. Az értelmes lények érzékei annyira összezavarodnak, hogy nem bízhatunk józan ítélőképességükben. Ezt is a Szentlélek munkájának nevezik majd. A Lélek azonban nem nyilvánul meg ilyen gyakorlatokban, ilyen fülsiketítő zűrzavarban. Ez Sátán találmánya, mellyel elrejtje a valódi módszereket, hogy a tiszta, közvetlen, felemelő, nemesítő és megszentelő igazság hatástalanná váljon ebben a korban. Az Úr megmutatta, hogy tévelygő elméletek és módszerek kerülnek be a sátoros összejövetelekre és a történelem megismétlődik, ezért nagyon szomorú vagyok. Arra képeztek ki, hogy elmondjam: ezeken a bemutatáson ördögök vannak jelen emberi formában, teljes gőzzel azon tevékenykedve, hogy az igazságot minél visszataszítóbb formában tárják az érzékeny emberek elé. A Szentléleknek semmi köze nincs a hangok és zajok ezen bábeli zűrzavarához, amely a szemem előtt zajlott le januári látomásomban. Sátán ihleti azt a zenei felfordulást... A hatás pedig olyan, mint a mérges kígyó marása... A múlt ezen dolgai megismétlődnek. Sátán a zenéből készít csapdát annak felhasználási módja által.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet, 36–38. old.)

„A fanatizmus borzasztó hullámai jönnek. Isten azonban kimenti azokat, akik komolyan keresik az Urat és odaszentelődnek az Ő szolgálatára.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet, 47. old.)

Ennek következtében R. S. Donell, az Indiana Konferencia elnöke felállt és beismerte tévedését, őszintén megtért és példát mutatott a többi résztvevő prédikátornak. Ez az immár két éve tartó nagy izgalom azonnali elcsitulásához vezetett.

Így, Ellen White valóban karizmatikusnak nevezhető tekintélye fontos szerepet töltött be az idegen tűz eloltásában, amely rányomta bélyegét a XX. század első éveire. Sajnálatos módon azonban, nem tért meg mindenki, akinek köze volt ehhez a hamis ébredéshez. Egyesek, a legkiemelkedőbbek közül (A. T. Jones, E. J. Waggoner, A. F. Ballenger stb), ahogy azt már az előbbieken is említettük, egyre rosszabb irányba haladtak végig kitartva pszeudo-karizmatikus hajlamaikkal mellett. Ez a tévelygő irányzat egy adott pillanatban egyesült egy másik kortárs tévelygő mozgalommal, Kellogg panteizmusával, akinek elmélete egyre népszerűbbé vált az orvosok és lelkészek körében. Nem mindenki találta meg a visszafelé vezető utat. Az Egyház azonban megmenekült.

Ördögűzés és szánalmas gyakorlatok

1908-ban az ohioi Ralph MacKin, feleségével együtt azt állította, hogy természetfeletti ajándékokat kapott, sőt a hatóságok le is tartóztatták őket „hipnózis” (mesmerizmus) gyakorlásáért.¹ Egy, a Szentlélek elnyeréséért elhangzott ima után egy kislány állítólag azt prófétálta a MacKin házaspárnak, hogy nagy „munkára” lettek kiválasztva. Szenciát keltettek az egyik sátoros összejövetelen és helyről helyre utazva gyakorolták karizmatikus képességeiket: Ralph nagy ördögűző volt, felesége pedig prófétált és nyelveken szólt (kínai, hindu, lengyel). Más testvérek pedig a „sírás ajándékával” lettek megáldva.

MacKin kijelentette: „Az Úr képez ki minket arra, hogy a földre fektessük az embereket, hogy a démonok ne verjék földhöz őket, amikor kimennek belőlük. A tapasztalat kezdetén megfigyeltem, hogy amikor elkezdtek megfeddni az ördögöket, azok becsukták az áldozatok szemét és időnként azt tették velük, hogy kutya módra ugassanak vagy öltsek ki a nyelvüket. Azonban amint tovább dorgáltuk őket, az emberek szemei felnyíltak és megnyugodtak.”

A legtöbb adventista csalóknak tekintette őket, ami komolyan zavarta a házaspárt. Ez okból kifolyólag hosszú utat tettek meg, hogy Ellen White-tal tanácskozzanak.

Ő elővigyázatosan meghallgatta őket és mivel semmiféle kinyilatkoztatást nem kapott ezzel az esettel kapcsolatban és nem rendelkezett elegendő információval, hogy egyedül dönthessen, nem nyilatkozott ott helyben, annak ellenére, hogy gyanúsak vélte a helyzetet, megemlítve az 1845-ös fanatizmust. Azonban amint Isten egy látásban vagy álomban kinyilatkoztatta neki ezt a dolgot, levélben megírta, hogy ugyanarról

a fanatizmusról van szó és valóban megcsalattak. Többek között, hozzátette: „Bolondság másokat ördögösnek nyilvánítani, hogy majd imádkozz értük és azt állítsd, hogy kiűzted a gonosz szellemeket. Ez minden egyházat hírhedté tehet, amely elfogad egy ilyen tevékenységet.”

„A valódi vallás nem igényel szokatlan testi megnyilvánulásokat... Ezek nem Isten Lelke jelenlétének bizonyítékai.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet, 26. old.)

„Nem lehet nagyobb kárt okozni Isten jelenlegi munkájában, mint ha megengedjük, hogy a fanatizmus szelleme beférkőzzön gyülekezeteinkbe furcsa gyakorlatok kíséretében, melyekről azt állítják, hogy Isten Lelkének munkái lennének.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet, 42. old.)

„A fanatizmus borzasztó hullámai jönnek. Isten azonban kiment azokat, akik komolyan keresik az Urat és odaszentelődnek az Ő szolgálatába.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet, 47. old.)

A veszélyt nem lehet figyelmen kívül hagyni, miközben tudjuk, hogy az evangélikusokat és a katolikusokat erőteljesen érintette ez a hullám, amely napjainkban mintegy 500 millió hívet vonz maga köré az egész világon (pünkösdisták és karizmatikusok). Sajnálatos módon egyes kortárs adventista gyülekezeteket is érintett a „karizmatikus” hullám, melyek közül néhányan csak a különleges zenét és a bűnököt takargató prédikációkat, mások azonban a többi szánalmas félreértést is elfogadták. 1932-ben J. A. Silveira megalapította az első adventista pünkösdistá gyülekezetet Brazíliában (Az Ígéret Adventista Egyháza). Ez állítja, hogy terjed a latin-amerikai országokban, Afrikában, sőt Portugáliában és Spanyolországban is, és összesen körülbelül 200.000 tagot számlál.²

Ellen White ellenezte ezeket a megnyilvánulásokat és védte az Egyházat a „késői eső” és a lelki ajándékok kigúnyolásától akkor, amikor a tévelygés megpróbált utat törni magának az Egyházban. ■

1. Mesmerizmus = Hipnotikus állapot előidézése, melynek okát az „állati mágneses erőben” vélték felfedezni. Ezt Franz Anton Mesmer (†1815) bécsi orvos „találta fel” és gyakorolta, mellyel egész Európát ámulatba ejtette az egyszerű emberektől a tudósokig és királyokig. A szakértők úgy vélik, hogy a mesmerizmus rokon értelmű a kínai Qigong misztikus gyógyászattal.

2. Az adventista teológiától eltérően, ők hangsúlyozzák a „Szentlélekkel való keresztség” pünkösdi megnyilvánulási formáját, valamint azt, hogy a prófétálás ajándéka mindenkinek rendelkezésére áll és a Biblia szóbeli, bennerejlő ihletettséget.

Florin Lăiu,
Biblia-oktató professzor, ATI, Cernica

„Ne ölj!” – a Parancsolat és a parancsolatok...

A hatodik parancsolat tisztán és világosan kijelenti: „Ne ölj!” (2Móz 20:13). Vajon amikor a halál Istennel kapcsolatos, amikor Ő parancsolja, adja vagy megengedi, akkor nem az általa adott Törvény áthágásának számít?

Mit ír a Biblia erről a témáról?

Elősorban, szögezzük le, hogy a halál az ember bűnbeesése által került a világba, és ahogyan azt Róma 6:23-ban olvassuk, ez a „bűn zsoldja”, amelyben minden ember részesül, „mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.” (Róm 3:23).

2Móz 20:13-ban, az ölésre vonatkozó héber kifejezés a *ratsach*, az előre eltervezett gyilkosságot, a legelítélendőbb emberi kihágást jelenti. Az Ószövetségben ezt az igét olyan esetekben használták, amikor egy személy szándékosan megütött egy másik embert valamilyen vasból készült eszközzel, kővel vagy fával, tetteivel annak halálát okozva (4Móz 35:16-18).

Az ilyen esetekben mindig rossz szándékról, ellenségeskedésről vagy önző érdekekről van szó (1Kir 21:2,3,19). Amikor egy ilyen cselekedet bekövetkezik, azt ölésnek, gyilkosságnak nevezzük. Jézus, Máté 5:21-22-ben megmagyarázta ezt a parancsolatot és az ölést annak eredetéhez vezette vissza, mely az emberi düh, harag, a szeretet hiánya. A „Ne ölj!” tiltás a teremtés és a megváltás elvére épül. Tiszteljük az emberi életet, mert Isten alkotta és váltotta meg azt.

Ugyanez a *ratsach* héber kifejezés azonban jelentheti egy emberi lény balesetszerű, véletlenül, nem szándékosan történő megölését is. Az alapvető különbség egy vétkes gyilkosság és egy balesetből történő ölés között a szándék, a motiváció, az indíték, az előre eltervezés hiánya vagy megléte. Ha valaki nem szándékosan ölt meg egy másik embert, oltalmat találhatott egy úgynevezett menedékvárosban (lásd: 4Móz 35:22-23). Ezeknek az előírásoknak az volt a célja, hogy féken tartsák a bosszúállás hajlamát és gyakorlatát. Ugyanakkor, ha valaki önvédelmi helyzetben volt és támadója halálát okozta, azt nem tartották gyilkos cselekedetnek (2Móz 22:2). Az önvé-

delem nem feltételezi kötelezőképpen a támadó megölését.

Tehát a hatodik parancsolat a törvényellenes gyilkosságokra, vagyis a szándékos ölésre vonatkozik. A *ratsach* igét soha nem használják a kivégzés vagy a háborús gyilkosságok meghatározására. Ezekben a helyzetekben más igéket találunk: *mot* – halálra adni, halállal büntetni (5Móz 20:10, 4Móz 35:31), harag – levágni, lemészárolni (2Sám 10:18). A hatodik parancsolatot nem kell szűken, szigorúan és kizárólagosan az élet elvesztésével kapcsolatban használni.

Tehát a Biblia bemutat olyan helyzeteket, amikor egy ember életének elvesztését nem itéli el a „Ne ölj!” parancsolat. Ezek közé tartoznak a nem szándékos ölések, az önvédelmi okokból bekövetkezett ölések, a háborús gyilkosságok (ez lehetett önvédelmi célból, vagy mint Isten büntetésének eszköze), az olyan súlyos vétkek elkövetése esetében gyakorolt kivégzések, amelyek büntetlenül maradván általában az egész élet létét veszélyeztették.

Mintegy összehasonlításképpen, amikor a rendőrautó éppen küldetésben van és nem tartja be a közlekedési szabályokat, nem hágja át a közlekedési szabályok lényegességét, hanem éppen a rend és az érvényben levő törvények fenntartása érdekében cselekszik úgy. Ilyen dolgok folyamatosan megtörténnek életünkben és megértjük őket. Ehhez hasonlóan, a Biblia nem úgy mutatja be a gonoszság korlátozásának, büntetésének vagy kiküszöbölésének cselekedeteit, mint amelyek ellentétben állnak a parancsolatok lelkületével, hanem mint amelyek összhangban vannak a mennyei Törvénnyel és abból erednek.

Mit jelent akkor a kivégzés, a háborús gyilkosság vagy a bűnösök elpusztítása a végítéletkor? Ezekre a kérdésekre egy következő rovatban keresünk választ.

A Szentírásban a szeretet minőségi életet jelent, annak minden megfogalmazásában és kitételében. Isten igazságos és jó: megmondja nekünk, mit tegyünk, hogy éljünk és mit kerüljünk el, hogy ne pusztuljunk el. A döntés azonban az ember felelőssége! ■

Gabriel Işvan,
Vallásszabadság
és Kommunikációs
Osztály, Munténiai
Egyházterület

Posztmodernizmus, üdvözlünk!

Gyakran használjuk a „posztmodernizmus” kifejezést, legtöbbször az egyházunk számára legrosszabb és legveszélyesebb dolgokkal társítva. Éppen az elmúlt szombaton szegeztek nekem nyilvánosan a kérdést, hogy véleményem szerint milyen lehetősége vagy esélye van a Hetednap Adventista Egyháznak megmenekülni a posztmodernizmus „kerekei” alól. Az igazság az, hogy a posztmodernizmus irányzata önmagában nem rendelkezik lényegi tartalommal, hanem csupán az elkövetkezendők tájékoztató eszköze.

A beszélgetést tulajdonképpen a modernizmus jellegzetességeinek kifejtésével kellene elkezdeni. Ez az irányzat elsősorban az ember mint önálló egyén kérdéskörére összpontosít. Az újkorban a valóságot a középpontban álló egyén köré építették fel és magyarázták, az erkölcsi támpontok pedig szintén az „egyéntől” eredtek. Végül az emberek szintén csak egyéneknek tartoztak felelősséggel, mivel nem hittek egy magasabb rendű erkölcsi hatalom létezésében.

Az egyre nyilvánvalóbbá váló posztmodernizmus ritka lehetőséget nyit meg a keresztények előtt, mivel párbajra hívja az újkor egyéniségközpontú szempontjait és elítéli az önmagunkra való összpontosítás eredményeit, mint az erőszak, a környezetszennyezés, a másik egyén birtoklása és kizsákmányolása. Kortársaink támogatják az egyén szabadságát a közösség összefüggésében. David J. Bosch a nyugati kultúra felé irányuló misszióról szóló könyvének végén így fogalmazott: „Az elvilágiasodás összefüggésében csak akkor lesz hihető a bizonyágtételünk, ha azt a helyi közösség hívó csoportja nyújtja. A nyugati társadalom felé irányuló misszió létjogosultságáról szóló kérdés megválaszolása a helyi hívó közösség természetétől és életétől függ...”¹

Íme, egy jó hír. Az újkori énközpontság csődöt mondott és előkészítette a közösségi értékek hangsúlyozása felé vezető utat. Tehát a posztmodern nézeteket vallók sokkal nyitottabbak a kapcsolatokra, mint azelőtt, ezért szolgálatunk a kapcsolatok kiépítésére kellene fektesse a hangsúlyt.

Az emberek vágnak tartozni valahová. A keresztény közösség lehet egy olyan támogatócsoport, amely segíthet a posztmodernistáknak felfedezni az élet mélyebb és kielégítőbb értékét és jelentését. Annak érdekében, hogy ezekre a szük-

ségekre válaszolhassunk, legfőképpen a bizalmi kapcsolatok kialakítására kell összpontosítanunk, hanyagolva az azonnali eredményeket célzó felhívásokat. Kortársaink keresik a helyüket ebben a világban, ebben a században. Keresnek egy olyan helyet, amely elfogadást, értékelést és tiszteletet sugall az emberekkel és az Istennel való kapcsolatban egyaránt.

A posztmodernisták egy másik kérdése a hitelenség, a valódiság keresése. Következésképpen az egyház része kellene legyen annak a csoportnak, amelyhez szólni kíván és az irányában tanúsított szkepticizmusnak köszönhetően a kereszténység ajánlata elsősorban olyan emberek által kellene megnyilvánuljon, akik elnyerik mások bizalmát és tiszteletét. Az egyház lényeges szerepet tölt be a posztmodernisták szükségleteinek kielégítésében. Ők, mielőtt elfogadnának egy üzenetet, az elfogadást keresik. „A keresztény élet legfontosabb összetevője a hovatartozás. Ez elsőbbséget érez a hit és a viselkedés kérdései fellett is. A keresztény tapasztalatban lényegesek az elvek és a gyakorlatok, azonban a központi tulajdonság, a legfontosabb és legátfogóbb, a közösségi élet ápolása.”²

A posztmodern nemzedékek hatékony megközelítése érdekében vissza kell térnünk az alapokhoz: a bibliai elvek kiéléséhez, a valódi barátságokhoz, a konkrét szükségletek kielégítéséhez. Az új tanítványoknak fel kell ajánlanunk a hovatartozás érzéséből táplálkozó hit lehetőségeit. A kapcsolatteremtés követendő példája Jézus. Figyeljük meg, mennyire megfelelő az Ő modellje: „Egyedül Krisztus módszere biztosíthatja a valódi sikert az emberek szívének megérintésében. A Megváltó egyesült az emberekkel, mint aki a javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, kielégítette szükségleteiket és megnyerte bizalmukat. Majd így szólt hozzájuk: Kövessetek!”³ ■

1. David J. Bosch, *Believing in the Future: Toward a Missiology of Western Culture* (Valley Forge Pa. Trinity, 1995, 59-60. old.

2. Richard Rice, *Believing, Behaving, Belonging: Finding New Love for the Church* (Roseville, Calif.: Association of Adventist Forums, 2002), 46. old.

3. Ellen G. White, *The Ministry of Healing* (Mountain View, CA: Pacific Press Pub. Assn., 1942), 143. old.

Marius Munteanu, a Hetednap Adventista Egyház elnöke

2015.
május
25.

Különleges nyitvatartás május 25-én a kiadói raktáraknál és a Sola Scriptura könyvesboltokban:

9–20 óra

Kiadói raktárak elérhetősége:

Kolozsvár: 0264-599413, 0745-513229

Marosvásárhely: 0265-249828, 0740-101040

■ **9–20 óra**

■ **20% kedvezmény**

evs
editura viață și sănătate